

The Herald

of Christ's Kingdom

நினைவுகூறுதலின் பிரதிபலிப்புகள்

- நினைவுகூறுதலுக்கான ஆயத்தம் • புறம்பே எறிதல்
- சோதனைகள் இலாபகரமானதா இல்லை விரயமாக்கபடுகிறதா?
- வெள்ளைக்கல் பரணி • கிறிஸ்துவுக்குள் நற்பலன்கள்
- யூதா கோத்திரத்தின் பால சிங்கம் • ஆறுதலின் ஊழியம்

நினைவுகூறுதலின் பிரதிபலிப்புகள்

ஆதிபிலே

பஸ்கா நாட்கள் நெருங்கியபோது, கடைசிமுறையாக இயேசு எருசலேமுக்கு, அவர் சிலுவையில் மரிப்பதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு வந்தார். நான்கு சவிசேஷங்களிலும் மூன்றில் ஒரு பகுதி இயேசுவின் கடைசி வாரத்தைக்குறித்தே பேசுகிறது. அந்த வாரத்தின்போது, அவருடைய மரணத்திற்காக தம்முடைய சீடர்களை விசேஷித்தவிதமாக இயேசு ஆயத்தப்படுத்தினார். அந்த வாரத்திற்குரிய பல பாடங்கள், ஆண்டவரைப் பின்பற்றக்கூடிய நமக்கு அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதற்கு பேறுதவியாய் இருக்கிறது.

"நினைவுகூறுதலுக்கான ஆயத்தம்" என்ற தலைப்போடு, இப்பிரதியை துவங்குகிறோம். இக்கட்டுரை இயேசுவின் கடைசி இரவின்போது, நினைவுகூறும்படி சொல்லப்பட்ட காரியங்களைக் கொண்டுள்ளது. அப்பம் மற்றும் பாத்திரத்தின் விசேஷ முக்கியத்துவம் நம்முடைய இருதயத்தின் ஆயத்தமாய் இருக்கிறது.

நினைவுகூறுதலின் அடையாளங்கள், பஸ்காவின் நிழல்கள் மற்றும் விசேஷமாக நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டிய புனிப்பைப் பற்றி, "புறம்பே எறிதல்" என்ற தலைப்பு விவரிக்கிறது.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை பல ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், நம்முடைய குணலட்சணங்களை சுத்திகரிப்பதற்கு பல சோதனைகளும் கொடுக்கப்படுகிறது. "சோதனைகள், இலாபகரமானதா இல்லை விரயமாக்கப்படுகிறதா" என்ற தலைப்பு, சோதனைகளினால் வரும் அதிகபட்சமான பாடங்களுக்குரிய செயல்முறை ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கிறது. இதன் வழியாக, தேவன் தேடும் தம்முடைய குமாரனுக்கேற்ற மணவாட்டியாக நாம் அனைவரும் பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரங்களாக மாற்றப்படுவோம்.

இயேசு, தம்முடைய மிக நெருக்கமான சீடர்கள் மார்த்தாள், மரியாள் மற்றும் லாசருவோடு தம்முடைய கடைசி வாரத்தில் அதிகபட்சமான நேரத்தை செலவழித்தார். ஒருவேளை, அந்த வாரத்தின்போது, மரித்தோரிலிருந்து லாசருவை எழுப்பின. அந்த மிகப்பெரிய அற்புதத்தை இயேசு நடத்தியிருக்க வேண்டும். அந்த வாரத்தில் நடைபெற்ற காரியங்கள் மற்றும் நமக்குரிய விசேஷித்த முக்கியத்துவங்களைக்குறித்து "வெள்ளைக்கல் பரணி" என்ற தலைப்பு ஆராய்கிறது.

கிறிஸ்துவை பின்பற்றுவதற்கு நாம் முடிவு செய்தபின் நாம் பெறக்கூடிய பலவகையான ஆசீர்வாதங்களைக்குறித்து,

"கிறிஸ்துவுக்குள் நற்பலன்கள்" என்ற தலைப்பு விவரிக்கிறது. அவைகளில் நாம் பெறக்கூடிய மிகச்சிறந்த நன்மைகள் - நம்முடைய புத்திக்கு ஏற்றவாறு பெறக்கூடிய யேகோவா தேவனைப்பற்றிய அறிவாகும், மேலும், அவருடைய பிரசன்னமானது, நம்மை இந்த யுகத்தின் சின்ன சின்ன பராமரிப்புகளுக்கு மேலாக அழைத்துச் செல்கிறது.

சமாதானமான இராஜ்யத்தில் சிங்கமும், ஆட்டுக்குட்டியும் ஒருமித்து மேயக்கூடிய பிரபலமான வரைப்படம் ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசன புஸ்தகத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இரட்சிப்பின் முழுமையான சித்திரத்தின் ஒரு பகுதியாக, சிங்கத்தையும், ஆட்டுக்குட்டியையும் வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் காணலாம். "யூதா கோத்திரத்தின் பால சிங்கம்" என்ற தலைப்பு, இயேசுவுக்குள் இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்தை ஆராய்கிறது.

மற்றவர்களின் பலிகளுக்கு உதவி செய்யும்விதத்தில் நம்முடைய கிறிஸ்தவ பங்கை "ஆறுதலின் ஊழியம்" என்ற தலைப்பு ஆராய்கிறது. கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளாக நாம் நம்முடைய சக கிறிஸ்தவர்களை ஊக்குவித்து உதவி செய்கிறோம்.

இந்த நினைவுகூறுதலின் காலம் நம்முடைய அனைத்து வாசகர்களுக்கும் ஆசீர்வாதமாய் இருக்கக்கூடவது.

மார்ச் - ஏப்ரல் 2014

நினைவுகூறுதலுக்கான ஆயத்தம்	2
ஒரு விலையேற்பெற்ற அனுசரிப்பு	
புறம்பே எறிதல்	7
விசுவாசிகள் சுத்திகரிக்கப்படுதல்	
சோதனைகள் இலாபகரமானதா இல்லை விரயமாக்கப்படுகிறதா?	12
அனுபவங்களின் மதிப்பு	
வெள்ளைக்கல் பரணி	19
விலையேற்பெற்ற வெகுமதி	
கிறிஸ்துவுக்குள் நற்பலன்கள்	23
ஐசுவரியமுள்ள பலன்கள்	
யூதா கோத்திரத்தின் பால சிங்கம்	28
ஐசுவரியமுள்ள பலன்கள்	
ஆறுதலின் ஊழியம்	37
துக்கிப்பவர்களின் விடுதலை	
தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒன்று	42

அடையாளங்களின் முக்கியத்துவம்

புனிப்பில்லா அப்பம் மற்றும் பாத்திரமாகிய நினைவுகூறுதலின் அடையாளங்களில் சுற்றியிருக்கும் சூழ்நிலைகளை நம்முடைய நினைவுக்குக் கொண்டுவரலாம். இவைகள் தம்முடைய சரீரத்தையும், சிந்தக்கூடிய இரத்தத்தையும் அடையாளப்படுத்தும் என்று இயேசு கூறினார். அவர் நன்றிகளை ஏற்றெடுத்துக்கொண்டு, "இதை வாங்கிப் புசியங்கள் இது என் சரீரமாயிருக்கிறது" என்று கூறினார். அடையாளமாகக் காட்டப்பட்ட அந்த அப்பம் அவருடைய மாம்சத்தைக் குறிப்பிட்டது என்ற ஆண்டவருடைய வார்த்தை பொருள்படுகிறது. ஆனால், இயேசுவினால் கொடுக்கப்பட்ட அப்பம் உண்மையான சரீரத்திற்கு அடையாளமாக இருந்தபடியினால் அந்த அப்பம் பலியிடப்படாமல் அவருடைய சரீரம் பலியிடப்பட்டது.

"வானத்திலிருந்திறங்கி, உலகத்துக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கிற அப்பமே தேவன் அருளிய அப்பம்" (யோவா. 6:33). "ஜீவ அப்பம் நானே? என்னிடத்தில் வருகிறவன் ஒருக்காலும் பசியடையான், என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் ஒருக்காலும் தாகமடையான்" (யோவா. 6:35). "நானே வானத்திலிருந்திறங்கின ஜீவ அப்பம்; இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் பிடிப்பான்" நான் கொடுக்கும் அப்பம் உலகத்தின் 'வனுக்காக நான் கொடுக்கும் என் மாம்சமும்' (யோவா. 6:51) என்று இயேசு முன்னதாகவே கூறினார்.

நாம் புரிந்துகொண்டவர்களாக இராய் போஜனத்தில் கலந்துகொள்வதற்கு அந்த அப்பம் எதை முக்கியத்துவப்படுத்துகிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்வது மிக அவசியமாய் உள்ளது. ஆண்டவரின் விளக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், பிட்கப்பட்ட அப்பம் நமக்காகப் பலியிடப்பட்ட அவருடைய மாம்சமே. அவர் மனுஷனாக வருவதற்கு முன் இருந்த நிலைமையில் பலி செலுத்தவில்லை. அவர் பரிபூரண மனுஷனாகவும், பாவமற்றவராகவும், பரிசுத்தராயும், பாவத்திற்கு விலகினவராகவும், ஆதாமின் வம்சத்திற்கு இரட்சகரானார். "எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு

அவரே; இதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற காலங்களில் விளங்கிவருகிறது" (1 தீமோ. 2:3-6).

பாவிகளுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட நம்முடைய ஆண்டவராம் இயேசுவின் மனித இயல்பு கறையற்றதும், பரிசுத்தமாயும் இருந்தது. மரணத்தீர்ப்பைப் பெற்ற முழு மனுக்குலம் பூரணநிலைக்குத் திரும்பி, நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பைப் பெறும்படி அவருடைய பரிபூரண மனுஷ இயல்பு பலியாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

ஆயினும், ஆதாமின் சந்ததியிலுள்ள யாவரும் இயேசுவின் பலியினால் நன்மையைப் பெறுவதற்கு இயேசு கல்லறையிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டு, "வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது" (மத். 28:18) என்ற அதிகாரத்தை அவர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாய் இருந்தது. அவர் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறி சென்று, அவருடைய பலியின் மரணத்தின் கிரயத்தை கிருபாசனத்தண்டையில் சமர்ப்பித்தார். இவைகளை நம்முடைய பரலோக தந்தை முழுமையாக அங்கீகரித்தார்.

"ஆலோசனை கர்த்தர், வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதான பிரபு" (ஏசா. 9:6) என்ற பட்டங்களோடு இயேசு இந்த முழு மனுக்குலத்திற்கு அறியப்படும்பொழுது, தேவன் இயேசுவுக்கு வானத்திலும் பூமியிலும் கொடுக்கப்பட்ட வல்லமை முழுமையாக செயலாற்றப்படும். அப்பொழுது, "தாவீதின் சிங்காசனத்தையும் அவருடைய இராஜ்யத்தையும் அவர் திடப்படுத்தி, அதை இதுமுதற்கொண்டு என்றென்றைக்கும் நியாயத்தினாலும், நீதியினாலும் நிலைப்படுத்தும்படிக்கு, அவருடைய கர்த்தத்துவத்தின் பெருக்கத்துக்கும், அதின் சமாதானத்துக்கும் முடிவில்லை; சேனைகளின் கர்த்தருடைய வைராக்கியம் இதைச் செய்யும்" (ஏசா. 9:7). இயேசு தம்முடைய சபையோடு தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் மத்தியஸ்தராக ஆட்சி செய்யும்பொழுது, மனுக்குலத்தை மீண்டும் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கி அவர்களை பூரண நிலையைப் பெறும்படி உதவி செய்வார். அப்பம் ஈடுபலியின் சிறப்பான பரிசை அடையாளப்படுத்துகிறது - மனுஷனாகப் பிறந்த

அவருடைய ஜீவன் ஊற்றப்பட்டது என்று கூறுகிறார். அவருடையவர்கள் நிச்சயமாக அதை பானம் பண்ண வேண்டும். விசுவாசத்தினால் அவருடைய பலியை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்துவுக்கு வெளியே இருந்து, எந்தவகையிலும் இந்த ஜீவனை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ்ப்படிதலின் விளைவினாலும் இந்த ஜீவனைப் பெற இயலாது. இயேசுவின் இரத்தத்தின் வழியாக மட்டுமே ஒருவர் நித்திய ஜீவனைப் பெற முடியும். ஏனெனில், இந்த முழு உலகத்தின் பாவத்திற்காக அவருடைய பலியை ஈடுகிரயமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர் களுக் குள் ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை என்றான்" (அப். 4:12).

அதுபோல, இந்த ஒரே அப்பத்தில் பங்குப்பெறாவிட்டால், புதிய சபாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேறுவழியில்லை - ஆண்டவருடைய ஈடுபலி மேலும், பலியின் ஜீவியமாகிய அவருடைய பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதற்கான ஆண்டவரின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இவ்விதமாய் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் அவரோடு கூட அடக்கம் பண்ணப்பட்டால், அவருடைய மகிமையான உயிர்த்தெழுதலிலும், கனத்திலும், அழியாமையிலும் பங்கு பெறுவோம் (ரோ.6:3-5; 2:7).

இயேசுவை நினைவுகூருதல்

நினைவுகூருதலில் பங்கெடுக்கக் கூடிய சிறப்புரிமையை இலேசானக் காரியமாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. "ஆகையால் நீங்கள்

இந்த அப்பத்தைப் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணும்போதெல்லாம் கர்த்தர் வருமளவும் அவருடைய மரணத்தைத் தெரிவிக்கிறீர்கள். இப்படியிருக்க, எவன் அபாத்திரமாய்க் கர்த்தருடைய அப்பத்தைப் புசித்து, அவருடைய பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணுகிறானோ, அவன் கர்த்தருடைய சார்த்தையும் இரத்தத்தையும் குறித்துக் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான். எந்த மனுஷனும் தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து, இந்த அப்பத்தில் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணக்கடவன்" (1 கொரி. 11:26-28).

"ஆகையால், நீங்கள் புளிப்பில்லாதவர்களாயிருக்கிறபடியே, புதிதாய்ப் பிசைந்த மாவாயிருக்கும்படிக்கு, பழைய புளித்த மாவைப் புறம்பே கழித்துப்போடுங்கள். ஏனெனில் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆதலால் பழைய புளித்தமாவோடேஅல்ல, தூர்க்குணம் பொல்லாப்பு என்னும் புளித்தமாவோடும் அல்ல, துப்புரவு உண்மை என்னும் புளிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம்" (1 கொரி. 5:7-8) என்றும் பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.

இப்பொழுது, "இதுமுதல் இந்தத் திராட்சப்பழரசத்தை நவமானதாய் உங்களோடேகூட என் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே நான் பானம்பண்ணும் நாள் வரைக்கும் இதைப் பானம் பண்ணுவதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்" (மத். 26:29). ஆண்டவர் நமக்களித்திருக்கும் வாக்குத்தத்தத்தை எதிர் நோக்கியிருக்கலாம்.

மனுஷக்குமாரனுடைய "இரத்தம்" ஜீவனை அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாய் இருக்கிறது. மற்றொரு தருணத்தில் இயேசு இக்காரியத்தை நேரிடையாகக் கூறினார். மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல்... தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார் (மத். 20:28).

அவர் கொடுக்கும் ஈடுகிரயத்தினிமித்தமே இரட்சிப்பு வெளிப்படும் என்ற இந்த குறிப்பை வலியுறுத்துவதற்கு அவருடைய இறுதி இரா விருந்தை ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தினார். அத்தருணத்தில் அவர் அனுப்பிய அந்த அப்பத்தை "என்னுடைய சரீரம்" என்றும், பாத்திரத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது, "என்னுடைய இரத்தம்" என்றும் அவர் விவரித்தார். (மத். 26:26, 28) இவை அனைத்தும் இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பின் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டது.

பஸ்காவின் அடையாளங்கள்

எகிப்தைவிட்டு இஸ்ரவேலர்கள் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தப்பட்டபோது, அவர்கள் எகிப்தில் தங்கின கடைசி இரவிற்போது பஸ்கா ஆட்டைப் புசித்தார்கள். அங்கு அடிக்கப்பட்ட அனைத்து ஆடுகளும் இயேசுவை அடையாளப்படுத்தியது. மேலும், இயேசு நமக்காகக் கொடுத்திட்ட அவருடைய ஜீவனைப் பெறுவதற்கு அடையாளமாக அனைவரும் அந்த பஸ்கா ஆட்டைப் புசித்தார்கள். இந்த உலகத்தின் பாவத்திலிருந்தும், மரணத்திலிருந்தும் மீட்பைப் பெறவேண்டுமேயானால், பஸ்கா ஆடாகிய இயேசுவின் சரீரத்தை நாம் புசிக்க வேண்டும்.

அன்று அடிக்கப்பட்ட ஆட்டின் இரத்தத்தை நிலைவாசல்களின் மேற்சட்டத்திலும், இரண்டு பக்கத்திலுள்ள நிலைக்கால்களிலும் தெளித்து, இஸ்ரவேலர்கள் அதில் குடியிருப்பதையும், பஸ்கா ஆட்டை புசித்து, அந்த இரத்தத்தினால் அவர்கள் மூடப்பட்டதையும் வெளிப்படுத்தியது. அந்த இரத்தம் இயேசுவின் இரத்தத்தை அடையாளப்படுத்தும். இப்படியாக, கடைசி இராப்போஜனத்தின் போது, இயேசு பேசின அந்த இரண்டு முக்கியமான அடையாளங்களும், பஸ்கா நிழலில் உள்ள அடையாளங்களை மூடியது.

ஆனால், மற்ற ஒப்பந்தங்களும் இருந்தன. இஸ்ரவேலர்கள் அந்த பஸ்காவை பயணத்திற்கு ஆயத்தமாகப் பாதங்களில் பாதரட்சைகளைத் தொடுத்தவர்களாகவும், தடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, கசப்பான கீரையோடும், புளிப்பில்லாத அப்பத்தோடும், சுட்ட மாம்சத்தை துரிதமாகப் புசிக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையையும் பெற்றிருந்தார்கள். விருந்திற்குரிய மற்ற காரியங்கள் இயேசுவை அடையாளப்படுத்தவில்லை. நிஜமான விருந்தைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய இயேசுவின் சீஜர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய காரியங்களை இவைகள் அடையாளப்படுத்துகிறது.

"ஆகையால், நீங்கள் புளிப்பில்லாதவர்களாயிருக்கிறபடியே, புதிதாய்ப் பிசைந்த மாவாயிருக்கும் படிக்கு, பழைய புளித்த மாவைப் புறம்பே கழித்துப்போடுங்கள். ஏனெனில் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆதலால் பழைய புளித்தமாவோடேஅல்ல, தூர்க்குணம் பொல்லாப்பு என்னும் புளித்தமாவோடும் அல்ல, துப்புரவு உண்மை என்னும் புளிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம்" (1 கொரி. 5:7-8) என்றும் பவுல் இதை குறிப்பிடுகிறார்.

எபேசியர் 4:31

(எபே. 4:31)-ல் கூறப்பட்ட பவுலின் வார்த்தைகள், (1 கொரி. 5:7-8)-ல் கொடுக்கப்பட்ட ஆலோசனைக்கு ஒத்திருக்கிறது. ஆயினும், இவைகள் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு மிக முக்கியமானது. வசனங்கள் கூறுகிறபடி கொரிந்து சபையில், அவர்கள் தங்களை சுத்திகரிக்கும்படி அவர்களுடைய பாவச்செயல்களை பவுல் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், அவர்கள் தங்களுடைய செயலுக்கு மனம்வருந்தி, தங்களை சுத்திகரித்துக் கொண்டார்கள் என்று பவுல், கொரிந்தியருக்கு எழுதின இரண்டாம் நிருபத்தில் காணலாம் (2 கொரி. 2:6-11).

ஆயினும், (எபே.4:31)-ல், எபேசு சபையில் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு சகோதரர்களுக்கும் ஆலோசனையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. நம்முடைய இருதயத்திற்குள் மறைந்திருக்கும் "புளிப்பை" அகற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் - கசப்பு, வைரக்கியம், கோபம், புறங்கூறுதல், தீமையான பேச்சுக்கள், பேரிரைச்சல் போன்ற காரியங்கள் நமக்குள் காணப்படாதபடிக்கு ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும்.

எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. நம்முடைய சிந்தனைகள், நோக்கங்கள், உணர்வுகள் அனைத்தையும் கவனமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். இரக்கமுள்ள உணர்வுகளினால் சிந்தனைகள் எழும்புகிறதா? மற்றவர்களுக்குரிய நன்மையைக்குறித்து நம்முடைய இருதயம் ஆர்வம் காட்டுகிறதா? நம்முடைய அந்தஸ்து உயர்ந்த நிலையில் உள்ளதா? இவைகளை கண்காணிப்பதினிமித்தம் சில நல்ல விளைவுகளைப் பெறலாம். வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்பட்ட குணங்களை நாம் கண்டறியும்போது, அவைகளுக்கு தேவையான கவனம் செலுத்தலாம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களின் வழியாக நம்முடைய முன்னேற்றத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளலாம்.

மற்றவர்கள் அடையாத போதிலும் நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவதற்கு இது ஒரு இனிமையான பயிற்சியாகும். சிந்தனைகளை நாம் சற்று குறைத்துக் கொண்டாலும் சரியான பாதைகளில் செல்பவர்களாக இருப்போம். நமக்குள் இருக்கும் உண்மையான மதிப்பை அது வெளிப்படுத்தும்.

நம்முடைய முயற்சிகளை கசப்பு அல்லது கோபமான சிந்தனைகள், இருளின் கிரியைகள் மற்றும் நடத்தை ஆகிய மூன்று காரியங்களை பவுல் (எபே. 4:32)-ல் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு மாறாக இரக்கம், கனிவான இருதயம் மற்றும் மன்னிப்பு நிறைந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும். முதல் காரியம், மற்றவர்களிடம் நாம் நடந்துகொள்ளும் விதத்தையும், இரண்டாவதாக, நம்முடைய அன்பான நடத்தையினிமித்தம் மற்றவர்களிடம் வெளிப்படுத்தக்கூடிய நல்ல உணர்வுகளின் வளர்ச்சியையும், மற்றும், மூன்றாவதாக, தவறுகளினிமித்தம் பட்டபாடுகளிலிருந்து விடுதலைப் பெறுவதாகும்.

பொதுவாக, புதிய ஏற்பாட்டில் மன்னிப்பு என்ற வார்த்தைக்கு எபிமி (aphiemi) என்ற கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கு அனுப்பப்படுதல் என்று பொருள் - அதாவது, நம்முடைய சிந்தையில் விடுவிக் கக்கூடிய

மற்றவர்களைக் குறித்ததான தவறான எண்ணங்களை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் பகையையும், முழுமையாக கைவிட வேண்டும் என்பதே பொருளாகும்.

(எபே. 4:32)-ல், பவுல் பயன்படுத்தின வார்த்தை சற்று வித்தியாசமாக உள்ளது. ஹரிஸோமய் (charizomai) என்ற கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வெறுமையாக விடுவிப்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் முன்னேறி செல்லக்கூடிய ஆவியை இது குறிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. "ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்." இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் தாராளமான ஆவியை குறிப்பிடுகிறது.

சில நேரத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஆவியைப் பெற்றிருந்து, குற்றம் சுமத்தினவர்கள் அவர்களிடத்தில் மனந்திரும்பி வருகையில் அவர்களை குறைவாக மதிப்பிடுகிறார்கள். நாம் இப்படியாக இருக்கலாகாது. நாம் காண்கிறபடி, ஒரு குற்றவாளி தன்னுடைய நடத்தையை காண்பது மிகக் கடினமானக் காரியம். அதற்கும் மேலாக அதை உணர்ந்து தன்னுடைய குற்றங்களுக்காக மனம் வருந்தி திருத்திக் கொள்வது அதைவிட கடினமான காரியமாகும். இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை நாம் துவக்கத்தில் கண்டால், சரியான திசையில் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் எடுக்கப்படுவதை நாம் காணும்போது, அவர்களுடைய முயற்சிகளை உற்சாகப்படுத்தும் வகையில் அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கிரியைகளுக்கு நாம் இசைந்து செயல்படுவதை மற்றவர்கள் காணும்போது, அவர்களும் இப்பாதையில் செல்ல முயற்சிப்பார்கள். ஒருவேளை, அவைகள் சரியான முடிவு பெறாவிட்டாலும், இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை எடுத்ததினால் நம்முடைய இருதயங்களில் சமாதானம் நிலவும்.

சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவிலுள்ள இந்த சபை சுயத்தை பலி செலுத்தி, தங்களுடைய பொருத்தனைகளை உன்னதமானவருக்கு செலுத்த துரிதப்படுத்துகிறார்கள். திவ்விய சபாவத்தை எப்பொழுதும் பொன் அடையாளப்படுத்தக்கூடியதாய் இருக்கிறது. இங்கு, இந்த பொன் தெய்வீக சித்தத்தையும், தெய்வீக குணங்களின் வளர்ச்சியையும் சித்தரிக்கிறது. "நீங்கள் சிட்சையைச் சகிக்கிறவர்களாயிருந்தால் தேவன் உங்களைப் புத்திரராக எண்ணி நடத்துகிறார்; தகப்பன் சிட்சியாத புத்திரனுண்டோ? எல்லாருக்கும் கிடைக்கும் சிட்சை உங்களுக்குக் கிடையாதிருந்தால் நீங்கள் புத்திரராயிராமல் வேசிப்பிள்ளைகளாயிருப்பீர்களே. அன்றியும், நம்முடைய சரீரத்தின் தகப்பன்மார்கள் நம்மைச் சிட்சிக்கும்போது, அவர்களுக்கு நாம் அஞ்சி நடந்திருக்க, நாம் பிழைக்கத்தக்கதாக ஆவிகளின் பிதாவுக்கு வெகு அதிகமாய் அடங்கி நடக்கவேண்டுமல்லவா?" (எபி. 12:7-9) என்று பவுல் கூறுகிறார்.

சோதனைகளின் நோக்கம்

நாம் வளர்ச்சியடைந்து கிறிஸ்துவின் சாயலை முழுமையாக நமக்குள் ஸ்தாபிப்பதற்கு சோதனைகள் அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அவைகளை நாம் நன்றியோடு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் அவைகளை தவிர்க்க முயற்சித்தால் நம்முடைய சோதனைகள் விரையமாகிவிடும். வரும் சோதனைகளை தொந்தரவாக எண்ணி, அவைகள் நம்மை எரிச்சல் மூட்டக்கூடியதாக எண்ணினால் நம்முடைய சோதனைகளை விரையமாக்கக் கூடியவர்களாக இருப்போம்."எந்தச் சிட்சையும் தற்காலத்தில் சந்தோஷமாய்க் காணாமல் துக்கமாய்க் காணும்; ஆகிலும் பிற்காலத்தில் அதில் பழகினவர்களுக்கு அது நீதியாகிய சமாதான பலனைத் தரும்" (எபி. 12:11) என்று பவுல் கூறுகிறார். ஒருவேளை சரியான காரியத்தை தவறாகப் பழகிவிட்டால், சமாதானத்தையும் நல்ல சிந்தனைகளையும் வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக - உபத்திரவங்கள் - முறுமுறுப்பையும், குறை கூறுதலையும், குற்றம் கண்டுபிடிப்பதையும் நமக்குள் வளர்ச்சியடைய செய்யும். ஆனால், சரியான முறையில் நாம் பயிற்சியைப் பெற்றோமேயானால் நம்முடைய

எதிர்பார்ப்புகளைத் தாண்டி அதிகமான ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவோம்.

நம்முடைய தேவைகளுக்கு ஏற்றப்படி சோதனைகளும் வேறுபடுகிறது. விசுவாசத்தின் சோதனைகளைக்குறித்து பேதுரு தம்முடைய முதலாம் நிருபத்தில் அதிகமாகப் பேசுகிறார். ("வெற்றியைப் பெறுவதற்கு ஆயத்தப்படும் பாடுகள்") என்று ஒரு விமர்சகர் கூறுகிறார். அதாவது, நம்முடைய சோதனைகளின் வழியாகவே நாம் சிறந்த வெற்றியைப் பெறமுடியும் என்கிறார். அக்காலத்திலும் அதை தொடர்ந்து வந்த நூற்றாண்டுகளிலும் கிறிஸ்துவின் விசுவாசமுள்ள சீஜர்கள் பல சரீரீதியான உபத்திரவங்களைச் சகித்தார்கள். "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்" (2 தீமோ. 3:12) என்று பவுல் தீமோத்தேயுக்கு கூறுகிறார்.

ஆதி கிறிஸ்தவர்களை இக்காலத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் நாம் பெறும் சரீரீதியான சோதனைகள் மிகவும் குறைந்தே காணப்படுகிறது. வரக்கூடிய சில வருடங்களில் தேவனுடைய கரங்களிலிருந்து வரக்கூடியவைகளை நாம் அறியோம். நாம் எவைகளை சகிக்க வேண்டும் என்று இன்னும் அறியாதிருக்கிறோம். தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள் பிரவேசிப்பதற்கு விசுவாசத்திற்குரிய சோதனைகளில் முடிவுபரியந்தம் நிலைநிற்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் மகிமையில் பங்கு பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்களுடைய தகுதியை நிரூபிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த சோதனைகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

"இதிலே நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள்; என்றாலும், துன்பப்படவேண்டியது அவசியமானதால், இப்பொழுது கொஞ்சக்காலம் பலவிதமான சோதனைகளினாலே துக்கப்படுகிறீர்கள். அழிந்துபோகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும்; அதைப்பார்க்கிலும் அதிக வேலையேறப்பெற்றதாயிருக்கிற உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு, இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும்போது உங்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் கனமும் மகிமையுமுண்டாகக் காணப்படும்" (1 பேது. 1:6-7). பெற்றுக்கொள்ளும் சோதனைகளை சரியாகப் பயிற்சி பெறுவதினால் இப்பலன்களைப் பெறலாம்.

சோதனைகள் வரவேற்கப்பட வேண்டும்

தேவனுடைய சித்தம் மற்றும் அவருடைய நோக்கத்தின்படி நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில், பெறக்கூடிய மகிமையும், கனமும் முதலில் தேவனுக்கே உரியதாகும். இரண்டாவதாக, நம்முடைய ஆண்டவரின் விசுவாசம் மற்றும் ஜீவபலியை நமக்கு இந்த மகிமையையும், கனத்தையும் பெற செய்ததினிமித்தம் இவைகள் அவருக்கும் உரியதாய் இருக்கிறது. இறுதியாக, தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றி தெய்வீக கிருபையினாலும், பலத்தினாலும் சகலத்தையும் ஜெயம் பெற்ற பரிசுத்தவான்களுக்கே உரியதாகும்.

ஜெயம் பெறக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பரிசை நம்முடைய இலக்காக இப்பொழுது நாம் தேடுவதில்லை அல்லது தேவன் நமக்கு வாக்களித்திருக்கும் அளவிடப்படாத வெகுமதியை நாம் புறக்கணிப்பதாக பொருளுமல்ல. இப்படி செய்வோமேயானால் நாம் விசுவாசத்திலும், தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதிலும் குறைவுள்ளவர்களாய் இருப்போம். கிறிஸ்துவை போல, மாறவேண்டும் என்பதே நம்முடைய இலக்கு. நம்மைக்குறித்து தேவன் சிந்திக்கக்கூடிய காரியமும் இதுவே. "தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும் பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்குறித்திருக்கிறார்;" (ரோ. 8:29) இந்த பாக்கியம் மிக தெளிவானதும், வகையறுக்கப்பட்டதும் மிக முக்கியமானதாகவும் இருப்பதினால், நம்முடைய சிந்தையில் இருக்கும் வசனங்களின் வரிசையில் இது முதலாவது இடம்பெற வேண்டும். நம்முடைய சோதனைகளை மகிழ்ச்சியோடும், விருப்பத்தோடும் ஏற்றுக்கொள் கிறோமா அல்லது நம்முடைய சோதனைகளை விரயமாக்குகிறோமா?

"அதுமாத்திரமல்ல, உபத்திரவம் பொறுமை பரீட்சையையும், பரீட்சை நம்பிக்கையையும், உண்டாக்குகிறதென்று நாங்கள் அறிந்து," (ரோ. 5:3) என்று பவுல் கூறுகிறார். அவர் மாம்சத்தில் பட்ட துன்பங்களினிமித்தம் மகிழ்ச்சியடைந்தார் என்று இது பொருள்படுகிறதா? பொறுமையின் பயிற்சி சோதனைகளுக்கு தேவைப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பொறுமை அனுபவங்களைப் பெற செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் உறுதியான நம்பிக்கையில்

நிலைத்துநிற்க கற்றுக்கொடுக்கிறது. இவ்வாறு நம்பிக்கை அதிகரித்தால் தேவனுடைய அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் முழுமையாக நிரப்பப்படும்.

ஆகவே, பேதுரு மற்றும் பவுலும் கூட நம்முடைய சோதனைகளின் நோக்கங்களைக் குறித்து, ஒரேவிதமாக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். "என் சகோதரரே, நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும் போது, உங்கள் விசுவாசத்தின் பரீட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்குமென்று அறிந்து, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள். நீங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவர்களாயிராமல், பூரணராயும் நிறைவுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி, பொறுமையானது பூரண கிரியை செய்யக்கடவது" (யாக். 1:2-4). யாக்கோபும் இவர்களை அதே கோணத்தில் பின்பற்றுகிறார். வரக்கூடிய சோதனைகள் மாம்சத்திற்கு மகிழ்ச்சியாக இராவிட்டாலும், அவைகளை நாம் பெரிதான ஆசீர்வாதங்களாக எண்ண வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நல்ல குணங்களை நமக்குள் வளர்ச்சியடைய செய்வதை அறிந்தவர்களாக அவைகளைப் பொறுமையோடு சகிக்க வேண்டும். அப்பொழுது நம்மை அர்ப்பணிக்கக்கூடிய பல பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்கலாம்.

எல்லா சோதனைகளும் ஒரேவிதத்தில் இருப்பதில்லை. நமக்கு வரக்கூடிய சோதனை நம்முடைய சகிப்பு தன்மைக்காக அனுமதிக்கப்படலாம். நம்முடைய பொறுமையை சோதிக்கப்படும்படியாக அனுமதிக்கப்படலாம். மீண்டுமாக நம்மை பற்றி சிந்திக்காமல், நம்மிடத்தில் அன்பு செலுத்தாதவர்களை அறிந்து அன்பு செலுத்துவதே உண்மையான போராகும். நாம் சோதிக்கப்படுவதற்கு பல வகைகள் இருக்கலாம். ஆயினும், எல்லா கோணங்களிலும் நம்முடைய விசுவாசமே சோதிக்கப்படும். ஏனெனில், நம்முடைய முழுமையான குணலட்சணங்கள் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் கட்டப்படுகிறது. விசுவாசமில்லாமல் ஒன்றும் முடியாது.

பவுலுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனை, அவர் செய்யும் பணிக்கு இடையூறாக இருந்ததினிமித்தம் அவர் மூன்று முறை ஜெபித்தார். ஆனால், தேவனுடைய கிருபை போதுமானதென்று அவருக்கு பதிலளிக்கப்பட்டது. ஆகவே, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், முழு உணர்வோடு - "அன்றியும், எனக்கு

விலையேறப்பெற்ற ஒரு பரிசு

வெள்ளைக்கல் பரணி

"பல்காபண்டிகை வர ஆறுநாளைக்கு முன்னே இயேசு தாம் மரணத்திலிருந்து எழுப்பின லாசரு இருந்த பெத்தானியாவுக்கு வந்தார். அங்கே அவருக்கு இராவிருந்து பண்ணினார்கள்; மார்த்தாள் பணிவிடை செய்தாள்; லாசருவும் அவருடனேகூடப் பந்தியிருந்தவர்களில் ஒருவனாயிருந்தான். அப்பொழுது மரியாள் விலையேறப்பெற்ற களங்கமில்லாத நளதம் என்னும் தைலத்தில் ஒரு இராத்தல் கொண்டு வந்து, அதை இயேசுவின் பாதங்களில் பூசி, தன் தலைமயிரால் அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தாள்; அந்த வீடு முழுவதும் தைலத்தின் பரிமளத்தினால் நிறைந்தது" (யோவா. 12:1-3).

Ernie Kuenzli

நம்முடைய ஆண்டவரின் பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் கடைசி வாரத்தில் நடந்த சம்பவங்களில் நினைவுகூறும்படியாக ஒரு முக்கியமான சம்பவம் எருசலேமிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ள பெத்தானியாவில் நடைபெற்றது (யோவா. 11:18). எருசலேமுக்கு செல்லும் முன் இவ்விடமே இயேசுவின் இறுதி நிறுத்தமாக இருந்தது. நம்முடைய ஆண்டவரின் மரணம் மற்றும் உயிர்தெழுதலுக்கு முன் நடைபெற்ற கொந்தளிப்பான சில சம்பவங்கள் குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்த இராத்திரி, புயலுக்கு முன் இருக்கும் அமைதியைப் போல நிசப்தமாயிருந்தது. இங்கு குஜ்டரோகியாகிய சீமோன் வீட்டில், மார்த்தாள், மரியாள் மற்றும் லாசருவினால் கனத்திற்குரிய ஒரு விருந்தினராக இயேசு வரவேற்கப்பட்டார்.

மார்த்தாள் மற்றும் மரியாளுடன் இயேசுவின் முதல் சந்திப்பு

இயேசு எருசலேமுக்குச் சென்ற போது, இயேசுவையும், அவருடைய சீடர்களையும் மார்த்தாள் தன்னுடைய வீட்டிற்கு வரும்படி அழைத்திட்டாள். அது மார்த்தாளின் வீடாக இருந்தபடியால், (1) மார்த்தாள் கணவனை இழந்திருந்தாள். (2) குஜ்டரோகியாகிய சீமோனின் வீடாக இருக்க வாய்ப்பில்லை என்ற காரியங்கள் காணப்படுகிறது. இயேசு அவள் வீட்டிற்குச் சென்றபோது, மரியாள் அவருடைய பாதத்தில் அமர்ந்து, அவருடைய உபதேசங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மார்த்தாளோ, மற்ற வேலைகளை செய்து கொண்டிருந்தாள். இதைக்குறித்து மார்த்தாள் இயேசுவினிடத்தில் குற்றம்சாட்டினபோது, "இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: மார்த்தாளே, நீ அநேக காரியங்களைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கலங்குகிறாய். தேவையானது ஒன்றே, மரியாள் தன்னை விட்டெடுப்பாத நல்ல பங்கைத் தெரிந்து கொண்டாள்" (லூக். 10:41-42) என்று பதிலளித்தார்.

மார்த்தாள், தனக்காகவும், தன்னுடைய சீடர்களுக்காகவும் செய்திட்ட வேலைகளுக்காக குற்றம் சாட்டவுமில்லை, மார்த்தாளின் பலியையும், அன்பினால் அவள் செய்திட்ட வேலைகளையும் அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். ஆயினும், சத்தியத்தின் வார்த்தையாகிய அவருடைய செய்தியைக் கேட்பதற்காக, திறந்திருந்த இருதயங்களின் மேல் இயேசு கண்ணோக்கமாய் இருந்தார். அப்படிப்பட்ட இருதயத்தை மரியாளிடத்தில் இயேசு கண்டார். அதுபோல, சமாரியா ஸ்திரீயினிடத்திலும் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நம்முடைய ஆண்டவர்கூறினார். "இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீ தேவனுடைய ஈவையும், தாகத்துக்குத்தா என்று உன்னிடத்தில் கேட்கிறவர் இன்னார் என்பதையும் அறிந்திருந்தாயானால், நீயே அவரிடத்தில் கேட்டிருப்பாய், அவர் உனக்கு ஜீவத்தண்ணீரைக் கொடுத்திருப்பார் என்றார்" (யோவா. 4:10). இப்படிப்பட்ட ஜீவ தண்ணீரை இயேசு மார்த்தாளுக்கும், மரியாளுக்கும் கொடுத்தார்.

இது ஒரு முக்கியமான பாடமாகும். தேவனுடைய பணி மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆயினும், உணவு மற்றும் தண்ணீரைக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் மேலானது. தேவனோடு இணைந்து செயல்பட்டு இயேசு கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதாகும். தேவனுடைய ஊழியம் செய்வதற்கு ஜீவ தண்ணீராகிய சத்தியத்தின் வார்த்தைகள் நம்முடைய இருதயங்களில் ஒளி ஏற்றி சரியான பாதையில் பணி செய்து நமக்கு தேவையான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியையும், பலத்தையும் கொடுக்கக்கூடியதாய் இருந்தது.

லாசருவின் மரணம்

(யோவா. 11:1-3)-ல், முதன்முதலாக லாசரு காணப்படுகிறார். லாசரு வியாதிப்பட்டு இருக்கிறார் என்பதை, மார்த்தாள் மற்றும் மரியாள் தூது

மகிமையைக் காண்பாய். அப்பொழுது மரித்தவன் வைக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்த கல்லை எடுத்துப் போட்டார்கள். இயேசு தம்முடைய கண்களை ஏறெடுத்து: பிதாவே, நீர் எனக்குச் செவிகொடுத்தபடியினால் உம்மை ஸ்தோத்தரிக் கிறேன். நீர் எப்பொழுதும் எனக்குச் செவிகொடுக்கிறீர் என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்; ஆனாலும் நீர் என்னை அனுப்பினதைச் சூழ்ந்துநிற்கும் ஜனங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாக அவர்கள்நிமித்தம் இதைச் சொன்னேன் என்றார். இவைகளைச் சொன்னபின்பு: லாசருவே, வெளியே வா என்று, உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டார். அப்பொழுது, மரித்தவன் வெளியே வந்தான். அவன் கால்களும் கைகளும் பிரேத சீலைகளினால் கட்டப்பட்டிருந்தது, அவன் முகமும் சீலையால் சுற்றப்பட்டிருந்தது. இயேசு அவர்களை நோக்கி: இவனைக் கட்டவிழ்த்துவிடுங்கள்" (யோவா. 11:40-44) என்று இயேசு கூறினார்.

மனித வரலாற்றில் **இதுவரையில் ஒருவரும் கண்டிராதபடிக்கு** அவர்களின் நன்மைக்காக இயேசு ஒரு அற்புதத்தை நடப்பித்தார். அவர்களுடைய மிகுந்த துக்கத்தை எல்லையற்ற சந்தோஷமாக மாற்றினார். லாசரு மீண்டும் ஜீவனைப் பெற்றார். இதன் விளைவாக இயேசுவின் மேல் அவர்கள் கொண்டிருந்த அன்பு எல்லை மீறியது. அவர்களின் மகிழ்ச்சி நன்றி உணர்வுகள் மற்றும் இயேசுவுக்காக கொண்டிருந்த பாராட்டுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு வகைதேடியிருக்க வேண்டும். சில நாட்களுக்குப்பின் குஜ்டரோகியாகிய சீமோனின் வீட்டில் நடத்தப்பட்ட இராவிருந்தின் போது, இக்காரியங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டதைக் காணலாம்.

"குஜ்டரோகியாகிய சீமோனோடு" மார்த்தாள், மரியாள் மற்றும் லாசரு கொண்டிருந்த தொடர்பு பற்றி நமக்கு எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த சீமோன் இவர்களின் தந்தையாகவோ அல்லது மார்த்தாளின் கணவராகவோ இருக்கக்கூடும் என்று பாஸ்டர் ரஸல் கூறுகிறார் (R2703). முந்தைய விருந்து மார்த்தாளின் வீட்டில் நடத்தப்பட்டதினால், சீமோன் அவர்களின் தந்தையாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால், அந்நேரத்தில் அவர் உயிரோடு இல்லை என்பதையும் கூறப்படுகிறது.

இயேசுவின் பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் போது, இந்த வீடு அவருக்கு மிக நெருக்கமான வீடாக இருந்ததென்றும், மரணத்திலிருந்து லாசருவை எழுப்பினதற்குப் பின் இதுவே அவருடைய முதல் சந்திப்பு என்றும் ராபர்ட் ஜெக்லிமியான் (Robert Seklemian) "விலையேறப்பெற்ற தைலம்" என்ற பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

உயிர்த்தெழுந்த லாசருவை பற்றிய வெள்ளம் போன்ற சிந்தனைகள், மரியாள் உள்ளத்தில் உதித்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் மேல் இயேசு பொழிந்திட்ட பெரிதான அன்புக்கு ஈடாக அவள் பெற்றிருந்த உணர்வை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துவது? மிகச் சிறந்த பூமியின் இராஜா அல்லது சக்கரவர்த்தியை நடத்துவதுபோல, தன்னிடமிருந்த விலையேறப் பெற்ற தைலத்தினால் அவரை அபிஷேகித்தாள். இந்த தைலம் மிகவும் விலையுயர்ந்ததாக இருந்தது. "இது உச்சிதமான விலையேறப் பெற்ற தைலம்" என்று ரோதர்ஹாம் மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது. 300 தினாரிக்கு இதை விற்றிருக்கலாம் என்று யூதாஸ் கூறினான். இது ஒரு வருஷத்தினுடைய கூலியாகும் (யோவா. 12:5). இந்நாளில் இதன் மதிப்பு 17,000 டாலர்களாக இருக்கக்கூடும்.

இந்த நறுமண தைலம் பரம்பரையாக வந்த குடும்பச் சொத்தாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று ராபர்ட் ஜெக்லிமியான் கருதுகிறார். அவர்கள் தங்களுடைய வீட்டில் மிகப்பெரிய பொக்கிஷமாக இதை வைத்திருக்க வேண்டும். இயேசுவை அபிஷேகிக்க வேண்டும் என்ற காரியம் மரியாளின் ஆலோசனையாக இருந்தபோதிலும், அதற்கான முழு பலனை இயேசு மரியாளுக்கு கொடுத்தார். இக்காரியத்தை முழு குடும்பமும் ஒப்புக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய குடும்ப சிநேகிதராகிய இயேசுவுக்காக இந்த தைலத்தை செலவழிப்பதில் மூவரும் இணைந்து செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். மார்த்தாள் உணவு பரிமாறும் வேலைகளை முழுமையாக செய்து கொண்டு, இந்த முக்கியமான பணியைச் செய்வதற்கு மரியாளை சுதந்தரமாக விட்டுவிட்டாள். லாசரு இந்த இராவிருந்தில் கலந்து கொண்டார். அவருடைய ஜீவன் மீட்கப்பட்டதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். இப்படியாக, இவர்களில் ஒருவரும் இக்காரியத்தை தடை செய்யவில்லை.

இருதயத்தை நொறுக்கியிருக்க வேண்டும். தன்னுடைய அன்பையும், நன்றி உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்காக அவள் திட்டமிட்டிருந்த இக்காரியத்தைக் குறித்து இயேசுவுக்கு மிக நெருக்கமாயிருந்த சீஜர்களும் கூட இவ்வாறாகப் பேசினது அவளுக்கு வருத்தத்தை தந்திருக்க வேண்டும்.

இயேசுவின் பதில்

அவருடைய சீஜர்களைப் போலில்லாமல், மரியாளின் வெகுமதியை அதற்கும் மேலாக அவள் கொண்டிருந்த ஆழமான அன்பை, இயேசு தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார். இயேசு சீஜர்களுக்கு அளித்த பதிலில், மரியாளின் இருதயத்திலுள்ள ஆழமான பக்தியையும், அன்பையும் அவர் அறிந்திருந்தார் என்பதை நாம் உணரலாம். "அவளை விட்டுவிடுங்கள்; ஏன் அவளைத் தொந்தரவு படுத்துகிறீர்கள்? என்னிடத்தில் நற்கிரியையைச் செய்திருக்கிறாள். இவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்; நான் அடக்கம்பண்ணப்படுவதற்கு எத்தனமாக, என் சரீரத்தில் தைலம்பூச முந்திக்கொண்டாள். இந்தச் சுவிசேஷம் உலகத்தில் எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப்படுமோ அங்கங்கே இவளை நினைப்பதற்காக இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்" (மாற். 14:6, 8-9).

மரியாள் இயேசுவுக்கு ஒரு தூதனைப்போல் இருந்தாள். பிதாவின் அளவற்ற இரக்கத்தைக் குறிப்பிடும்படியாக ஆண்டவரின் ஆவியை உற்சாகப்படுத்தும்படி, அவருடைய கிரியை தேவனிடத்திலிருந்து வந்த ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருந்தது. இயேசுவினிடத்தில் காட்டப்பட்ட அன்பின் கிரியைகளில் இவள் செய்திட்ட காரியம் மிக நேர்த்தியானது. சீஜர்கள் தரித்திரர்களுக்கு இரக்கம் காண்ப்பதற்கு பல காலங்கள் இருந்தன. ஆனால், இயேசு அவர்களோடு சில நாட்கள் மட்டுமே இருந்தார். இக்காரியங்களை அறியாதபோதிலும் மரியாள் இயேசுவை அபிஷேகித்து, அவர் சரீரத்தை அடக்கம் செய்வதற்கு ஆயத்தம் செய்தாள். மரியாளின் இரக்க செயல், இயேசு தேடின அன்பையும், குணலட்சணங்களையும் வெளிப்படுத்தியது. ஆகவே, அவள் சரியான காரியத்தைச் செய்தாள் என்று கூறி அவளை மெச்சிக்கொண்டார்.

மரியாளை புகழும்படியாக இந்த சம்பவம் பதிவு செய்யும்படி ஆண்டவர் கோராமல், அவளை ஒரு நல்ல மாதிரியாக நாம் பின்பற்றும்படியாக அவளை முன் வைத்தார். அவளைப்போல, ஆண்டவரை அபிஷேகித்து நாமும் கூட அவருக்காகக் கொண்டிருக்கும் அன்பையும், நன்றி உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இருதயத்தின் நோக்கமே இப்படிப்பட்ட கிரியையாக வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று நம் ஒவ்வொருவரிடமும் ஆண்டவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

இயேசு மரிப்பதற்கு முன் மரியாள் தான் கொண்டிருந்த ஆழமான அன்பை நேரிடையாக வெளிப்படுத்த முடிந்தது. ஆனால், நம்மை பொறுத்தவரையில்?

இயேசுவின் தலையை அபிஷேகித்தல்

ஆண்டவரின் தலையையும், அவருடைய பாதங்களையும் மரியாள் அபிஷேகித்தாள். இயேசுவுக்கும் (நம்முடைய தலை), நம்முடைய சகோதரர்களுக்கும் (அவருடைய பாதங்கள்) நம்முடைய அன்பை எவ்வாறு வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று இது அடையாளப்படுத்துகிறது. இதை நாம் எவ்வாறு செய்வது? இயேசுவின் பிரமாணங்களைக் கைகொள்ளுவதினால், அவர் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பை நாம் வெளிப்படுத்தலாம். "என் கற்பனைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அவைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவனே என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறான், என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறவன் என் பிதாவுக்கு அன்பாயிருப்பான்; நானும் அவனில் அன்பாயிருந்து, அவனுக்கு என்னை வெளிப்படுத்துவேன். ஒருவன் என்னில் அன்பாயிருந்தால், அவன் என் வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுவான், அவனில் என் பிதா அன்பாயிருப்பார்; நாங்கள் அவனிடத்தில் வந்து அவனோடே வாசம்பண்ணுவோம்" (யோவா. 14:21, 23).

அவருடைய வார்த்தைகளைக் கைக் கொண்டு, அவருடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி மற்றும் அவருடைய குணலட்சணங்களினால் நம்முடைய இருதயங்களை ஆறுதல் அளிப்பதன் மூலம் அவர் மேல் கொண்டுள்ள அன்பை நாம் வெளிப்படுத்தலாம்.

அவர்களை நாமே தேடி அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

இதற்கு தபீத்தாள் அல்லது தொற்காள் என்று அழைக்கப்படும் சீஜி ஒரு சிறந்த மாதிரியாக இருந்தாள். "அவள் நற் கிரியைகளையும் தருமங்களையும் மிகுதியாய்ச் செய்து கொண்டு வந்தாள்" (அப். 9:36). அக்காலத்தில் விசேஷமாக அவள் சகோதரர்கள் மத்தியிலிருந்த நலிந்த வகுப்பாருக்கு அதிகமாக உதவி செய்தாள். "அந்நாட்களில் அவள் வியாதிப்பட்டு மரண மடைந்தாள். அப்பொழுது விதவைகளெல்லாரும் அழுது தொற்காள் தங்களுடனேகூட இருக்கையில் செய்திருந்த அங்கிகளையும் வஸ்திரங்களையும் காண்பித்து, அவனைச் சூழ்ந்துநின்றார்கள்" (அப். 9:37-41). தபீத்தாள் முன் வைத்துச் சென்ற மாதிரியை நாம் அனைவரும் பின்பற்றுவோமாக.

நம்முடைய வெள்ளைக்கல் பரணி

மரியாள் ஐசுவரியமுள்ளதும், விலையேறப் பெற்றதுமான தைலத்தை நம்முடைய ஆண்டவரின் மேல் ஊற்றினாள். நமக்கான வெள்ளைக்கல் பரணி என்பது என்ன? அதை நாம் எவ்வாறு உடைப்பது? மரியாளின் வெள்ளைக்கல் பரணி என்பது, நம்முடைய இருதயத்தையும், அவள் இயேசுவின் மேல் ஊற்றின தைலம், சகோதரர்களுக்காக நம்முடைய இருதயத்தில் கொண்டிருக்கும் அன்பையும், சிறந்த வாழ்த்துதலையும் அடையாளப்படுத்தும் என்று சகோ. ரஸல் கருதுகிறார்.

"நம்முடைய அருமை இரட்சகரோடு நேரடியாக தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு நமக்கு இப்பொழுது வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, ஆண்டவரின் சகோதரர்களுக்கு அன்பாகிய நறுமண தைலத்தை மிக விலையுயர்ந்த நம்முடைய சுயத்தை வெறுத்தலைக்கொண்டு, அபிஷேகிப்பதை இப்பொழுது நாம் பெற்றிருக்கும் சிறப்புரிமையாகும். நம்முடைய மூத்த சகோதரர்களுடைய பார்வையில் இது அதிக விலையேறப் பெற்றதாக இருக்கும்" (R2448).

இதை நாம் எவ்வாறு செய்வது? "சீஜன் என்னும் நாமத்தினிமித்தம் இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர்மாத்திரம் குடிக்கக்

கொடுக்கிறவனும் தன் பலனை அடையாமற் போகான் என்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" (மத். 10:42) என்று இயேசு கூறுகிறார். தேவைப்படும் நேரத்தில் ஒரு கலசம் தண்ணீர் கொடுப்பது, விலையுயர்ந்த தைலத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும். இப்படியாக, நம்முடைய ஊழியம் எளிமையாகவும் இருக்கலாம். நாம் எவ்வளவு மதிப்புள்ள ஊழியங்களை செய்கிறோமோ, ஆண்டவரின் பார்வையில் அதிகமாக மதிப்பிடப்படும்.

நம்முடைய சகோதரர்களின் சோதனைகளிலும் கடினமான அனுபவங்களிலும் அவர்களின் சுமையை இலகுவாக்குவது ஒருவிதத்தில் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதாகும். மரியாளும் இக்காரியத்தைச் செய்தாள். இக்கட்டான சோதனைகளையும், உடல் ரீதியான சோதனைகளையும், பலவீனங்களிலும், வேலைகளினிமித்தமாக பிரச்சனைகளை சந்திக்கக்கூடியவர்கள் உலகப் பிரகாரம் அல்லது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள், குடும்பத்தில் இல்லாமல் தனிமையில் தள்ளாடும் நபர்கள் மற்றும் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் போராடுகிற நம்முடைய சகோதரர்கள் மேல் அன்பை பொழிந்து நாமும் மரியாள் செய்த கிரியைகளை நடப்பிக்கலாம்.

மார்த்தாள் மற்றும் மரியாள் ஆண்டவரை ஊக்குவித்ததுபோல, சந்திக்கக்கூடிய சோதனைகளையும், அழுத்தங்களிலிருந்தும் இளைப்பாறுதல் அடைவதற்கு ஒரு ஸ்தலத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். அவர்களை ஆவிக்குரிய விதத்தில் உற்சாகப்படுத்துவதற்கு அவர்களுடைய வார்த்தைகளைப் பொறுமையோடு கேட்டு அவர்களுடைய இருதயத்திலிருக்கும் பாரங்களையும், பயங்களையும் அகற்றுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கலாம். அவர்களின் சுமையை நாமும் சுமந்து பகிர்ந்து கொள்ளலாம். தேவைப்படும் நேரங்களில் நம்முடைய நேரம், பொருள், உடல் ரீதியான உதவிகள், போக்குவரத்து உதவிகள் மற்றும் எந்தவிதத்தில் உதவிகள் வேண்டுமோ அவைகளை நாம் செய்யலாம்.

தியத்தீரா பட்டணத்து இரத்தாம்பர வியாபாரியாகிய லீதியாள் இதற்கோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. பவுல் பேசின வார்த்தைகளைக்

ரோம சபையிலுள்ள சகோதரர்கள் ஏற்ற நேரத்தில் செய்யப்பும் உதவியை செயல்படுத்திக் காட்டினார்கள். பவுல் வருவதை அவர்கள் கேள்விப்பட்டபோது, உடனடியாக அவர்கள் ரோமாபுரியிலிருந்து அப்பியுபும் வரைக்கும் சந்திக்க வந்தார்கள். "அங்கே சகோதரரைக் கண்டோம்; அவர்களைப் பவுல் கண்டு, தேவனை ஸ்தோத்திரித்துத் தைரியமடைந்தான்" (அப். 28:14-15). ரோம சகோதரர்கள் கிட்டத்தட்ட 43 மைல்கள் அல்லது ஒருநாள் பயணித்து பவுலை சந்தித்து வரவேற்றார்கள். இதினிமித்தம், பவுல் அதிகமாக உற்சாகப்படுத்தப்பட்டார். இந்த சகோதரர்களின் மாதிரியையும் நாம் பின்பற்றுவதற்கு முயற்சிப்போம்.

முதலில் எடுக்கப்படுகிற முயற்சி

மரியாளால் நடத்தப்பட்ட தைரியமான கிரியை, ஆண்டவரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. அவருடைய இருதயம் அவளை தாமதிக் கவிடவில்லை. கிடைத்த வாய்ப்பை விரைவாக கைப்பற்றினாள். நாம் மரியாளின் இடத்திலிருந்தால், இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்வதற்கு முதலில் முன் வந்திருப்போமா? நம்முடைய ஆண்டவர் மேல் நாம் கொண்டுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்துவதற்கு இந்நாளிலும் கூட இப்படிப்பட்ட காரியத்தை செய்வதற்கு முன்வருவோமா?

நம்முடைய இருதயங்களாகிய வெள்ளைக் கல்பரணியை உடைத்து, அதிலுள்ள விலையேறப்பெற்ற தைலத்தை ஊற்றுவதற்கு நம்மை வழிநடத்தும் வைராக்கியம் எது? மரியாளைப் பொறுத்தவரையில், அவருடைய சகோதரனாகிய லாசரு உயிர்ப்பெற்றதே காரணமாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் சிந்திக்கிறோம். அவள் முன்னதாகவே இயேசுவை அதிகமாக நேசித்தாள். அதற்குப் பின், அவர் லாசருவை உயிரோடு எழுப்பினபோது, ஆண்டவருக்காக அவள் கொண்டிருந்த பக்தியும், அன்பும் வேகமாக தூண்டப்பட்டு கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது.

மரியாளின் மாதிரியைப் பின்பற்றுவதற்கு நம்மை தூண்டக்கூடிய காரியங்கள் என்ன?

- அந்தகார இருளிலிருந்து அவருடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்த இயேசுவுக்கு, நம்முடைய நன்றியறிதலான உணர்வை ஏற்றெடுக்க வேண்டுமல்லவா?
- ஆதாமின் மரண தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக் கப்பட்டு, தேவனுடைய புத்திரர்களாக மகிமையான சுயாதீனத்தைப் பெற்றிருக்கிறோமல்லவா?
- நம்முடைய வாழ்க்கையை தேவன் மேற்கொண்டிருப்பதினால், மிகுந்த ஆசீர்வாதங்களையும் நம்முடைய எதிராளிகளிடமிருந்து விடுதலையும் பெற்றிருக்கிறோமல்லவா?
- இந்த இருக்கமான பாதையில் நடப்பதற்கு இயேசுவின் பலியின் நன்மைகளினால் நம்முடைய பாவங்கள் தேவனுடைய மிகுந்த அன்பினாலும், இரக்கத்தினாலும் மன்னிக்கப்பட்டதல்லவா?

மரியாளைப் போல - நாழும் கூட நமக்குள்ளிருக்கும் அன்பை கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்வதற்கு தேவையான காரணங்களைக் கண்டுபிடித்து, நாம் செல்லுமிடமெல்லாம் நமக்குள்ளிருக்கும் நறுமண தைலத்தை ஊற்றுவதற்கு ஆண்டவர்தாமே உதவி செய்வாராக.

இருக்கும் அவருடைய பிரசன்னம் நம்மை உயர்ந்த நிலைக்குத் தகுதி பெற வாய்ப்பளிக்கிறது. இதற்கேற்றவாறு நம்மை சீர்ப்படுத்திவதற்காக அவர் கொண்டிருக்கும் நீடியபொறுமையினிமித்தம் அவர் நம்மை நடத்தும் விதத்திலிருந்து காணலாம். தம்முடைய பிள்ளைகளை அன்பாய் நேசிக்கும் ஒரு கனிவான தந்தையாகக் காணப்படுகிறதால் இப்படிப்பட்ட மேலான உறவை ஆண்டவராம் இயேசு தாமே வாய்க்கும்படி செய்தார். ஆகவே, நாம் அவரை போற்றுவோம்!

நம்மோடு நடக்கும் ஆண்டவராம் இயேசு

நாம் தேவனிடத்தில் தொடர்பு கொள்வதற்கு மட்டும் வழிவகுக்காமல், நாம் இயேசுவோடும் கூட தொடர்பு கொள்வதற்கு வழிவகுத்திருக்கிறார். நமக்கு வழி காட்டும் நம்முடைய தலையாகவும் இருக்கிறார். அவருடைய வாழ்க்கையை சிறந்த மாதிரியாக நமக்கு முன் வைத்து நாம் அதை பின்பற்றும்படி வழி நடத்துகிறார். நம்முடைய சகல உணர்வுகளையும் புரிந்துகொண்டு, நம் மேல் இரக்கம் பாராட்டக்கூடிய பிரதான ஆசாரியராகவும் இருக்கிறார். தேவனைப் பற்றியும், அவருடைய திட்டத்தைப் பற்றியும் ஆழமான புதிய கண்ணோட்டத்தை நம்முடைய சிந்தைகள் பெரும்படியாக சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவந்த மாபெரும் அப்போஸ்தலரும், போதகருமாய் இருக்கிறார்.

எதிரிகளிடமிருந்து நம்மை பாதுகாத்து, நம்முடைய காயங்களை குணமாக்கி நித்தமும் நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நம்முடைய மேய்ப்பராய் இருக்கிறார். நம்மை நேசித்து, அவரோடு கூட எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பும் மணவாளனாய் இருக்கிறார். இருக்கமான வழியில் நாம் வெற்றி பெறும்படி, நம்மை ஊக்குவிப்பதற்கு அவருடைய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்படிக்கு நம்முடைய சகோதரனாக இருக்கிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நம்முடைய சிநேகிதனாகவும் இருக்கிறார். "ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலு மில்லை" (யோவா. 15:13). இயேசு நம் பட்சத்தில் இருந்தால் திரளான நன்மைகளைப் பெற்றிருப்போம்.

நம்பிக்கை

"இம்மைக்காகமாத் திரம் நாம் கிறிஸ்துவின் மேல் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருந்தால், எல்லா மனுஷரைப்பார்க்கிலும் பரிதிபிக்கப்படத் தக்கவர்களாயிருப்போம். கிறிஸ்துவோ மரித்தோரிலிருந்தெழுந்து, நித்திரையடைந்தவர்களில் முதற்பலனானார். மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்" (1 கொரி. 15:19-22).

அப்போஸ்தலரின் வாதம் வல்லமையுள்ளது. இயேசு உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட போது, அவர் மரித்தோரின் முதற்பலனானார். மற்றவர்கள் அவரைப் பின்பற்றும்படி அவர் ஒரு உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்தார். இயேசு உயிர்த்தெழுந்ததுபோலவே, சபையும் உயிர்த்தெழும் என்ற உண்மைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவாதமாய் இருக்கிறது. இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார் என்று நாம் விசுவாசித்தால், அவரை மரணம் வரைக்கும் பின்பற்றினவர்கள் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்படுவார்கள் என்று நாம் நிச்சயமாக விசுவாசிக்கலாம்.

நமக்குண்டான நித்திய ஜீவனுக்குரிய நம்பிக்கையானது நாம் இப்பொழுது கொண்டிருக்கும் நோக்கங்களையும் இலக்குகளையும் முற்றிலுமாக மாற்றச் செய்யும். இந்த வாழ்க்கையில் கஜ்டங்களையும், துன்பங்களையும் சகிப்பதற்கான காரணங்களை இது தருகிறது. இவைகளை சகிப்பதோடு மட்டுமல்ல, இவைகளின் நோக்கத்தையும், பொருளையும் அறிந்திருக்கும் நாம் அவைகளில் மகிழ்ச்சியோடும் இருக்க வேண்டும். தம்முடைய பிள்ளைகளின் நன்மைக்காகவே சிந்திக்கக்கூடிய அன்பான பிதாவை, தேவனாக கொண்டிருக்கிறோம். பிள்ளைகளின் நன்மைக்காகவே அவர் சகல காரியங்களையும் திட்டமிடுகிறார். தேவனுடைய தெய்வீக திட்டம் ஆசீர்வாதங்களின் வரைப்படமாக உள்ளது.

வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட சந்தி

இந்த பூமியிலுள்ள முழு குடும்பமும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்ற வாக்குத்தத்தமான சந்ததியின் ஒரு பகுதியாக இயேசு இருப்பதினால்,

அவருடைய சீஜர்களின் ஐக்கியத்தைக் குறித்தே இயேசு முக்கியமாகக் கவலைப்பட்டார். பிதாவோடு அவர் கொண்டிருந்த ஐக்கியத்தின் ஆவியே, இவர்களும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றே விரும்பினார். இதுவே உண்மையானது. விசேஷமாக, ஐக்கியத்தின் ஆவியை நாம் பெறவிரும்பினால், நிச்சயமாக நாம் ஆண்டவரின் நினைவுகூருதலின் அடையாளங்களில் பங்கேற்கும்போது அவரை கணப்படுத்தக்கூடியவர்களாக இருப்போம்.

ஒரே சிந்தையுடைய சகோதரர்களோடு கூட சகோதர ஐக்கியத்தை ஒப்பிட்டு, அதை குறைவாக எப்பொழுதும் மதிப்பிடக்கூடாது. நாம் ஒருவரையொருவர் ஆண்டவருடைய கண்களின் வழியாகக் கண்டு, அவருடைய இரத்தத்தின் வழியாக இணைக்கப்பட்டால், இயேசு தேவனிடத்தில் விண்ணப்பித்த ஐக்கியத்தை நாமும் பெறலாம். இந்த நினைவுகூறுதலின் காலத்தில் நாம் ஒருவரையொருவர் ஆண்டவரின் கண்களின் வழியாகக் காண நம்முடைய முயற்சிகளை அதிகரித்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாய் இருக்கிறோம். அப்பொழுது, நாம் மற்றவர்களை அதிகமதிகமாக மன்னித்து, அவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கு பலவழிகளைத் தேடுவோம். வரக்கூடிய வருடத்தில் இயேசுவை இன்னும் துல்லியமாகப் பின்பற்றுவதற்கு இக்காரியம் நம்மை ஆயத்தப்படுத்தும்.

நித்தமும் நம்முடைய நினைவுகூறுதல்

இயேசு, நினைவுகூறுதலின் அடையாளங்களை நமக்கு கொடுத்து, "இதை என் நினைவாகச் செய்யுங்கள்" என்றார். இதை ஒரு விசேஷித்த அனுசரிப்பாக வருடத்திற்கு ஒருமுறை மகிழ்ச்சியோடு நினைவுகூறுகிறோம். ஆயினும், நம்முடைய

கிறிஸ்தவ நடையில் நித்தமும் இயேசுவை நினைவுகூறுவதற்கு பலவழிகளைத் தேடலாம். நம்முடைய அன்றாட அனுபவங்களில் தேவனை தேடும்பொழுது நாம் இயேசுவை நினைவுகூறுகிறோம். அதிகமாக சத்தியத்தை தேடும்பொழுது, நாம் இயேசுவை கணப்படுத்துகிறோம். நாம் சகோதரர்களை ஊக்குவிக்கும்போது, ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறோம். நம்முடைய எதிராளிகளை நேசிக்கும் பொழுது, இயேசுவின் மாதிரிகளைப் பின்பற்றுவோம். நம்முடைய ஆண்டவருக்காக நம்மை தாழ்மையோடு அர்ப்பணித்து பலி செலுத்தும்போது, அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறோம். இப்படியாக, நித்தமும் எடுக்கப்படும் முயற்சிகள், அவரை நினைவுகூறுவதற்கு நமக்கு உதவியாயிருக்கிறது.

"சிங்காசனத்தையும் ஜீவன்களையும் மூப்பர்களையும் சூழ்ந்திருந்த அநேக தூதர்களுடைய சத்தத்தைக் கேட்டேன்; அவர்களுடைய இலக்கம் பதினாயிரம் பதினாயிரமாகவும், ஆயிரமாயிரமாகவுமிருந்தது. அவர்களும் மகா சத்தமிட்டு: அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர் வல்லமையையும் ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையும் பெலத்தையும் கனத்தையும் மகிமையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளப் பாத்திராயிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது, வானத்திலும் பூமியிலும் பூமியின்கீழுமிருக்கிற சிருஷ்டிகளையாவும், சமுத்திரத்திலுள்ளவைகளும், அவற்றுளடங்கிய வஸ்துக்களையாவும்: சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் ஸ்தோத்திரமும் கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் சதா காலங்களிலும் உண்டாவதாக என்று சொல்லக்கேட்டேன்" (வெளி. 5:11-13).

இந்த திட்டத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் துவங்கினார்கள். "அப்பொழுது இயேசு சமீபத்தில் வந்து, அவர்களை நோக்கி: வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது" (மத். 28:18). பிதாவாகிய தேவன் இயேசுக்கு வெளிப்படுத்தினதுபோல, இயேசு தம்முடைய சீடர்களுக்கு சகலத்தையும் வெளிப்படுத்துவார் என்ற ஆண்டவரின் வார்த்தைகளினால் உறுதி பெறுகிறோம். "நமக்கோ தேவன் அவைகளைத் தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தினார்; அந்த ஆவியானவர் எல்லாவற்றையும், தேவனுடைய ஆழங்களையும், ஆராய்ந்திருக்கிறார்" (1 கொரி. 2:10). தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களும், அபிஷேகிக்கப்பட்டவர்களும் இயேசு தம்முடைய ஜீவனை ஈடுபலியாகக் கொடுத்ததினிமித்தம், தேவன் அவர்களை அங்கீகரித்தார். மரணபரியந்தம் விகவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டால், இயேசுவின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரோடு கூட இணைந்து, உயிர்த்தெழுப்பப்படும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களை அளிப்பார்கள். "தேவரீர் புஸ்தகத்தை வாங்கவும் அதின் முத்திரைகளை உடைக்கவும் பாத்திரராயிருக்கிறீர்; ஏனெனில் நீர் அடிக் கப்பட்டு, சகல கோத்திரங்களிலும் பாஷைக் காரரிலும் ஜனங்களிலும் ஜாதிகளிலிருந்து எங்களைத் தேவனுக்கென்று உம்முடைய இரத்தத்தினாலே மீட்டுக்கொண்டு, எங்கள் தேவனுக்குமுன்பாக எங்களை ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும்மாக்கினீர்; நாங்கள் பூமியிலே அரசாளுவோம் என்று புதிய பாட்டைப் பாடினார்கள்" (வெளி. 5:9-10). அப்பொழுது இயேசு யூதா கோத்திரத்தின் பால சிங்கத்தைப் போல அவருடைய வேலைகளைத் துவங்குவார்.

யூதா, பால சிங்கம்

"யூதாவே, சகோதரரால் புகழப்படுபவன் நீயே; உன் கரம் உன் சத்துருக்களுடைய பிடரியின்மேல் இருக்கும்; உன் தகப்பனுடைய புத்திரர் உன்முன் பணிவார்கள். யூதா பாலசிங்கம், நீ இரை கவர்ந்து கொண்டு ஏறிப்போனாய்; என் மகனே, சிங்கம்போலும் கிழச்சிங்கம்போலும் மடங்கிப் படுத்தான்; அவனை எழுப்புகிறவன் யார்? சமாதான கர்த்தர் வருமளவும் செங்கோல்

யூதாவைவிட்டு நீங்குவதும் இல்லை, நியாயப்பிரமாணிக்கன் அவன் பாதங்களை விட்டு ஒழிவதும் இல்லை; ஜனங்கள் அவரிடத்தில் சேருவார்கள்" (ஆதி. 49:8-10).

யாக்கோபு கொடுத்த இந்த ஆசீர்வாதங்களில் அவருடைய குமாரசாகிய யூதா மற்றும் அவருடைய சந்ததிக்கு ஒரு விசேஷித்த நிலையைக் கொடுத்தார். இயேசு மரணத்தின் மேல் வெற்றியடையும் ஆசீர்வாதத்தை இது உள்ளடக்கி இருந்தது. யாக்கோபின் மூத்த குமானாகிய ரூபன் தேவனுக்கு எதிராக பாவம் செய்ததினால் முதல் பிறந்தவன் என்ற உரிமையை இழந்தான். முதலில் பிறந்தவன் புறக்கணிக்கப்பட்டு, இரண்டாவது பிறந்தவன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டான். வேதாகமம் முழுவதும் இக்கருத்து காணப்படுகிறது. முதலில் ஆதாம் பூரண மனுஷனாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, பரிபூரணமான மனுக்குலத்திற்கும் தந்தை என்ற நிலையைப் பெற்றார். ஆனால், ஆதாம் கீழ்ப்படியாதபோது, அந்த உரிமை இயேசுவின் மேல் விழுந்தது. இயேசுவும் இரண்டாம் ஆதாமானார். ஆகவே, "அந்தப்படியே முந்தின மனுஷனாகிய ஆதாம் ஜீவாத்துமாவானான் என்றெழுதியிருக்கிறது; பிந்தின ஆதாம் உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானார்" (1 கொரி. 15:45) என்று எழுதியிருக்கிறது.

யாக்கோபு, யூதாவுக்கு அளித்த ஆசீர்வாதங்கள் நான்கு பகுதிகளாகக் காணப்படுகிறது. இது துவக்கத்தில் யாக்கோபின் குமாரனுக்கு பொருந்தக்கூடியதாக இருந்தாலும், யூதா பாலசிங்கம் என்ற அவருடைய முதல் வாக்கியம் வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தின் ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் அந்த சுருளை எடுக்கக்கூடிய சிங்கம் - இயேசுவுக்குள் நிறைவேற்றப்படும் ஆசீர்வாதங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

- (1) யூதா ஒரு தலைவராக இருப்பார்.
 - (2) யூதா தம்முடைய எதிரிகளை சிறைபிடிப்பார்.
 - (3) யூதா இராஜரீகமானவர்.
 - (4) வாழ்க்கையில் யூதாவின் பாத்திரம் மாற்றமடையும்.
- யூதா, தலைவர்**

கொபூரமான பஞ்சத்தின் போது, யாக்கோபின் குமாரர்கள் உணவைத் தேடி எகிப்துக்குச்

கிழக்கு பக்கமாய் கூடாரம் அமைந்திருந்தது. "கர்த்தர் மோசேயையும் ஆரோனையும் நோக்கி: இஸ்ரவேல் புத்திரர் அவரவர் தங்கள் தங்கள் பிதாக்களுடைய வம்சத்தின் விருதாகிய தங்கள் கொடியண்டையிலே தங்கள் கூடாரங்களைப் போட்டு, ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கு எதிராகச் சுற்றிலும் பாளயமிறங்கக்கடவர்கள். யூதாவின் பாளத்துக் கொடியையுடைய சேனைகள் சூரியன் உதிக்கும் கீழ்ப்புறத்திலே பாளயமிறங்கவேண்டும்; அம் மினதாபின் குமாரனாகிய நகசோன் யூதாசந்ததிக்குச் சேனாபதியாயிருக்கக்கடவன்" (எண். 2:1-3).

இயேசு தம்முடைய இரண்டாம் வருகையில் கிழக்கிலிருந்து மேற்குவரைக்கும் காணப்படும் ஒரு மின்னலுக்கு ஒப்பிடப்படுகிறார். (astrape மிகுந்த வெளிச்சம் - Strongs 796) "மின்னல் கிழக்கிலிருந்து தோன்றி மேற்குவரைக்கும் பிரகாசிக்கிறதுபோல, மனுஷகுமாரனுடைய வருகையும் இருக்கும்" (மத். 24:27). கிழக்கிலிருந்து மேற்கில் வீசப்படும் சூரியனின் பிரகாசமான வெளிச்சம் இந்த முழு உலகத்திற்கும் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையின் போது படிப்படியாக ஒளியைக் கொடுக்கக்கூடிய காரியத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது.

எண்ணாகமம் 1 மற்றும் 26-ம் அதிகாரங்களில் விவரங்களைப் பார்ப்பதற்கும் பொழுது, இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களில் யூதா பிரபலமான கோத்திரமாகக் கருதப்படுகிறது. பாபிலோனின் சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பிவந்த இஸ்ரவேலர்கள் யூதேயா என்றழைக்கப்படும் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் ஒரு பகுதியில் குடியேறினார்கள். இதுவும் யூதாவின் பேரோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இஸ்ரவேலர்கள் யூதர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இயேசுவின் நாட்களில் எபிரெயர்கள், இஸ்ரவேலர்கள் மற்றும் யூதர்கள் என்ற சொல் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. பவுல் பென்யமீன் கோத்திரத்தில் பிறந்திருந்தாலும், இம்மூன்று வார்த்தைகளையும் அவர் பயன்படுத்தினார் (அப். 22:3; ரோ. 11:1; பிலி. 3:5).

ஆயிரம் வருஷத்தில் இயேசு அவருடைய சீடர்களோடு இணைந்து புதிய யுகத்தின் வல்லமையுள்ள அதிகாரிகளாவார்கள். உயிர்த் தெழுப்பப்பட்ட பல கோடிக்கணக்காக ஜனங்களை

தேவனோடு ஒப்புரவாக்குவதற்கு இந்த சபை தலைமை பொறுப்புகளில் ஒன்றாகும். தேவனிடத்தில் வரக்கூடிய யாவரும் இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

யூதா, ஜெயித்தவர்

"அவனுடைய கை எதிராளிகளின் பிடறியின் மேல் இருக்கும்" என்று யாக்கோபு யூதாவை குறித்து தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார். ஒரு எதிராளியின் பிடறியில் கை வைப்பது - அந்த எதிராளியை தன்னுடைய முழங்காலுக்குக் கீழ் கொண்டுவந்து அவனை கீழ்ப்படுத்துதல் என்று பொருளாகும். வேதாகமத்தில் குறிப்பிடும் போர்களில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட எதிராளியின் பிடறியின்மேல் ஒருவர் நிற்பது - வெற்றியை அடையாளமாகக் குறிப்பிடும் (யோசு. 10:24). யூதா கோத்திரத்தில் பிறந்த தாவீது, யேகோவா தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட இராஜாவாகவும், பெலிஸ்தியர்கள், மோவாபியர்கள், அம்மோனியர்கள் மற்றும் ஏதோமியர்களைப் போரிட்டு ஜெயிக்கக்கூடிய இஸ்ரவேலின் சிறந்த போர்வீரராகவும் இருந்தார். ஆயினும், அவருடைய குமாரனாகிய சாலொமோன், தம்முடைய சமாதான ஆட்சியில் இராஜ்யத்தின் எல்லைகளை விஸ்தாரப்படுத்தினார் (1 இரா. 4:20-25). தேவனை தொழுது கொள்வதற்கு இதுவரையிலும் கட்டப்படாததும், இனிமேலும் கட்டமுடியாததுமான ஒரு அற்புதமான ஆலயத்தை சாலொமோன் கட்டினார்.

ஜெயம் கொண்ட இயேசு வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் கதாநாயகன் ஆனார். "நான் பார்த்தபோது, இதோ, ஒரு வெள்ளைக்குதிரையைக் கண்டேன்; அதின்மேல் ஏறியிருந்தவன் வில்லைப் பிடித்திருந்தான்; அவனுக்கு ஒரு கிரீடங் கொடுக்கப்பட்டது; அவன் ஜெயிக்கிறவனாகவும் ஜெயிப்பவனாகவும் புறப்பட்டான்" (வெளி. 6:2). அவருடைய முதல் வருகையில் இயேசு தன்னுடைய ஜீவனை ஈடுகிரயமாக செலுத்தி, உலகத்தின் மனுக்குலத்தை விலைக்கு வாங்கினார். விலைக்கு வாங்கப்பட்ட மனுக்குலத்தை ஆட்சி செய்வதற்கு ஆயிரம் வருஷம் ஆட்சிவரைக்கும் அவர் காத்திருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. ஏனெனில், காத்திருக்கும் அந்த காலத்தில் அவரோடு கூட ஆட்சி செய்வதற்கு ஏற்ற பங்களிகளைத் தேர்வு செய்ய

மேசியாவுக்கும் தொடர்பு உள்ளதொன்று மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் காட்டுகின்றனர். இஸ்ரவேலர்கள் யோர்தானைக் கடந்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் பிரவேசித்தபோது, ஆசரிப்புக்கூடாரம் முதன்முதலில் சீலோ என்ற இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. "இஸ்ரவேல் புத்திரரின் சபையெல்லாம் சீலோவிலே கூடி, அங்கே ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை நிறுத்தினார்கள்" (யோசு. 18:1). இக்காரியத்திற்கு ஒரு எதிரான சிந்தை உண்டு. ஆயினும், டனக் (TANAKH) என்ற பதில் மொழி பெயர்ப்புக்கு ஆதாரமில்லாததினால் இக்காரியம் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

(2) வரக்கூடிய மேசியா; செப்துவாஜின் (Septuagint) மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படையில் "உரிமையைப் பெறுவதற்கு உரிமைக்காரர் வரும்வரையில்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை மற்றொரு தீர்க்கதரிசனத்திலும் நாம் காணலாம். "அதைக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார்" (எசே. 21:27). இக்காரியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு தடையாக எபிரெய மொழியில் ஒரு எழுத்து மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. (NIV வேதாகமத்தின் அடி குறிப்புகளில் இவைகளைக் காணலாம்).

(3) மேசியாவுக்குரிய தனிப்பட்ட நாமம். யூதர்களின் தால்மட் (Talmud) பூமியின் மேல் சமாதானத்தைக் கொண்டுவரும் மேசியாவுக்கு சீலோ என்ற பெயர் உள்ளது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த வார்த்தை ஜாலோம் என்ற எபிரெய வார்த்தையிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது என்று கருதப்படுகிறது. மேலும், சமாதான நகரமாகிய எருசலேம் என்ற வார்த்தையின் மூலமும் இதுவே. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, "நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார்; நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார்; கர்த்தத்துவம் அவர் தோளின்மேலிருக்கும்; அவர் நாமம் அதிசயமானவர், ஆலோசனைக்கர்த்தா, வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானப் பிரபு என்னப்படும். தாவீதின்

சிங்காசனத்தையும் அவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவர் திடப்படுத்தி, அதை இதுமுதற்கொண்டு என்றென்றைக்கும் நியாயத்தினாலும் நீதியினாலும் நிலைப்படுத்தும் படிக்கு, அவருடைய கர்த்தத்துவத்தின் பெருக்கத்துக்கும், அதின் சமாதானத்துக்கும் முடிவில்லை; சேனைகளின் கர்த்தருடைய வைராக்கியம் இதைச் செய்யும்" (ஏசா. 9:6-7) என்று ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் இதற்கு ஆதாரமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உண்மையில் இயேசு யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாக ஆயிரம் வருஷமான தன்னுடைய ஆட்சியில் சமாதானத்தைக் கொண்டுவருவார். மனுஜரை சீர்ப்பொருந்தக்கூடிய இரட்சகரின் வாக்குத்தத்த வசனங்களில் எவ்வாறு துல்லியமாகக் காட்டப்பட்டது என்று பார்க்கலாம்.

- ஆதி. 3:15 - ஆதாமின் வழியாக மீட்பர் வரலாம்.
- ஆதி. 9:26 - சேமின் வழியாக மீட்பர் வரலாம்.
- ஆதி. 12:3 - ஆபிரகாமின் வழியாக மீட்பர் வரலாம்.
- ஆதி. 21:12 - ஈசாக்கின் வழியாக மீட்பர் வரலாம்.
- ஆதி. 25:23 - யாக்கோபின் வழியாக மீட்பர் வரலாம்.
- ஆதி. 49:10 - யூதாவின் வழியாக மீட்பர் வரலாம்.
- 2 சாமு. 7:12-16 - தாவீதின் வழியாக மீட்பர் வரலாம்.
- மீகா 5:2 - இரட்சகரும் மீட்பருமானவர் யூதாவிலுள்ள பெத்லகேமில் பிறப்பார்.
- ஓசி. 11:1 - மீட்பர் எகிப்துக்கு செல்வார்.
- ஏசா. 11:1 - மீட்பர் நாசரேத்திலிருந்து வருவார்.

பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் காணப்படும் வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றும்படியாகவும், இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையை ஆவலோடு எதிர்நோக்கினவர்கள். எடுத்துக்காட்டாக, மத்தேயு 2:10)-ல் சொல்லப்பட்டுள்ள சாஸ்திரிகளைப் போல, எதிர்பார்த்தவர்களின் நம்பிக்கையையும் நிறைவேற்றும் படியாக மத்தேயு மற்றும் லூக்கா

ஆறுதலின் ஊழியம்

"கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவீசேஷத்தை அறிவிக்கக் கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம்பண்ணினார்; இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களுக்குக் காயங்கட்டுதலையும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், கட்டுண்டவர்களுக்குக் கட்டவிழ்த்தலையும் கூறவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரகவருஷத்தையும், நம்முடைய தேவன் நீதியைச்சரிக்கட்டும் நாளையும் கூறவும், துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்யவும், சீயோனிலே துயரப்பட்டவர்களைச் சீர்ப்படுத்தவும், அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும், துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாகத் துதியின் உடையையும் கொடுக்கவும், அவர் என்னை அனுப்பினார்; அவர்கள் கர்த்தர் தம்முடைய மகிமைக்கென்று நாட்டின நீதியின் விருட்சங்களென்னப்படுவார்கள்" (ஏசா. 61:1-3).

C.T. Russell

மிக ஆழமாகவும், மிக விரிவாகவும் நற்செய்திகளை நம்முடைய வேதபகுதி கொண்டுள்ளது. சீயோனாகிய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சபைக்கு மாத்திரமல்ல, துக்கிக்க கூடிய அனைவருக்கும் இது ஆறுதலின் செய்தியாக உள்ளது. நாம் நம்முடைய கண்களை சற்று இந்த உலகத்தின் மீது திருப்பினால் மனுக்குலத்தின் திரளான ஜனங்கள் அநேகவிதமான துக்கங்களில் மூழ்கிக்கொண்டிருப்பதினால் நம்முடைய சிந்தைகள் ஆழமாக அழுத்தப்படுகிறது. நம்முடைய அப்போஸ்தலர் கூறுகிறபடி, "ஆகையால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரைக்கும் சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவவேதனைப்படுகிறது" (ரோ. 8:22).

வெகு சிலர் முழுமையாக, திருப்தியடைந்து எதற்காகவும் துக்கிக்காமல் இந்நிலையில் இருப்பவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீவாதங்களுக்கும், விலக்கப்பட்டவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். சிலர் இந்த உலகத்தில் ஐசுவரியவான்களாக, எந்த காரியத்திற்கும் அவசியமில்லாதவர்களாக தாங்கள் மகிழ்ச்சியாயிருப்பதற்கு கறுகறுப்பான முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். மற்ற சிலர் ஐசுவரியவான்களாக இல்லாதபோதிலும், பெற்றிருப்பவைகளில் திருப்தியடைகிறார்கள். ஆயினும், அவர்கள் தங்களை பாவிக்க என்று உணராமல் அபூரண நிலையை உணராதவர்களாகவும் ஒரு இரட்சகர் தங்களுக்கு தேவை என்பதையும் அறியாதிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதற்காகவும் கவலைப்படாததினால், தேவன் கொடுத்திருக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் மற்றும் வாக்குறுதிகளைக்

கொடுத்து, அவர்களை ஆறுதல்படுத்துவது அவசியமில்லதிருக்கிறது.

வருங்காலத்தில் துக்கிக்கக் கூடிய அனைவருக்கும் ஆறுதல் அளித்து தேவனுடைய ஆசீவாதங்களின் கீழ் வரவழைத்து கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் கொடுக்கும் இயேசுவின் ஊழியத்தின் ஆறுதல்களைக் கொடுப்பதே பிரதான வேலையாகும் - எல்லா உபத்திரவங்களுக்கும், பாவங்களுக்கும், அபூர்ணமான நிலைக்கும் நல்ல ஒளஜதமாயிருக்கும். ஆனால், பரிதாபமான உலகம் இந்த உலகத்தின் அதிபதியினால் குருடாகப்பட்டதினிமித்தம் அவர்களுக்காக தேவன் வைத்திருக்கும் அற்புதமான காரியங்களைப் பார்க்கவும், கேட்கவும் அதை புரிந்துகொள்வதற்கும் இயலாதிருப்பதினால் இப்படிப்பட்ட ஆறுதலையும் பெற்றுக் கொள்ளாதிருக்கிறார்கள். ஆனால், சீயோனை பொறுத்தவரையில், அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சபை இப்பொழுது ஆறுதல் பெறக்கூடிய சிறப்புரிமையைப் பெற்றிருக்கிறது. முதலாவது அவர்களின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது என்ற அறிவே அவர்களுக்கு தேவைப்படும் ஆறுதல். இனி ஒருபோதும் அவர்கள் பரதேசிகளும், அந்நியர்களுமாயிராமல், ஆண்டவரோடு பாடுபட்டால், கிறிஸ்துவினுடைய உடன்கதந்தரர்களாகவும், தேவனுடைய புத்திரர்களாகவும் இருப்பார்கள். நம்முடைய ஆண்டவர் மிகுந்த இரக்கமுள்ளவர் என்ற ஆறுதலும் இப்பொழுது அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது (யாக். 5:11). மேலும், ஒருவர் ஒரு தவறுக்குள் விழுந்துவிட்டால், அவர் முற்றிலுமாக

நேரிட்டதென்றும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால், நான் இனிப் பொறுத்திருக்கக்கூடாமல், எங்கள் வேலை வீணாய்ப் போகத் தக்கதாகச் சோதனைக்காரன் உங்களைச் சோதனைக்குட்படுத்தின துண்டோவென்று, உங்கள் விசுவாசத்தை அறியும்படிக்கு, அவனை அனுப்பினேன்" (1 தெச. 3:2-5) என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், தீமோத்தேயுவை அனுப்பின காரியத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒருமுறை பரிசுத்தவான்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்தில் எல்லா நிபந்தனைகளையும், நம்முடைய உடன்படிக்கையை தெளிவாக மனதில் கொண்டவர்களாக, பயணத்தின் முடிவில் வாக்களிக்கப்பட்ட வெகுமதியே, சீயோனின் பிள்ளைகள் சோதனையின் போது நல்ல போர் வீரர்களாக சகலத்தையும் சகிக்கக்கூடிய ஆறுதலை இன்று நாம் பெறக்கூடிய ஆறுதலுக்கு ஆதாரம் என்று மீண்டும் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆறுதல் ஆண்டவரிடத்திலிருந்து பரிசுத்த ஆவியின் வழியாக தொடர்ந்து, பவுலின் வழியாக மற்றும் தீமோத்தேயுவின் வழியாக சபையோரிடம் சேர்ந்தது. "நீங்கள் செய்துவருகிறபடியே, ஒருவரையொருவர் தேற்றி, ஒருவருக்கொருவர் பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படி செய்யுங்கள்" (1 தெச. 5:11) என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவரும் அவருடைய பிரதிநிதிகளாகவும், தூதுவர்களாகவும், இராஜ்யத்தில் துக்கிக்கக்கூடிய அனைவருக்கும் ஆறுதலளிக்கக்கூடிய சிறப்புரிமை மட்டுமல்ல, நீதியின் விருட்சங்களாக இருந்து அவைகளின் இலைகள் ஜாதிகளுக்கு ஆரோக்கியத்தை அளிக்கக்கூடிவர்களாகவும் இருப்பார்கள், (வெளி. 22:2). ஆனால், இக்காலத்தில் சீயோனில் துக்கிக்கக்கூடிய அனைவரும் ஆறுதலளிக்கக்கூடிய ஊழியத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவ ஜனங்கள் எப்படிப்பட்ட

உபத்திரவத்திலும், மனரீதியான அல்லது உடல் ரீதியான பிரச்சனைகளிலும், வியாதிகளிலிருப்பவர்களுக்கும் ஆறுதலளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது, இப்படிப்பட்ட ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டால், துக்கிப்பவர்களுக்கு ஆறுதலளித்து, நொறுங்குண்ட இருதயங்களைக் கட்டுவதற்கு அவர்கள் சிறப்புரிமையைப் பெற்றிருப்பார்கள். ஒருவர் சத்தியத்தின் ஆவியையும், ஆண்டவரின் ஆவியையும், அன்பின் ஆவியையும் அதிக அளவில் பெறாவிட்டால் இப்படிப்பட்ட உதவிகளையும், ஆறுதல்களையும் விசுவாச வீட்டாருக்கு அளித்து, அவைகளை வளர்ச்சிக்குள் ஊக்குவிக்க இயலாது. ஆகவே, சகோதரர்களுக்கு உதவி செய்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறுதலளித்து பெலனளிக்கக்கூடிய சிறப்புரிமையை ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள் வளர்த்துக் கொண்டால், அதற்கு ஏற்றவாறு அன்பின் ஆவி அதிக அளவில் தன்னுடைய சொந்த இருதயத்தில் வளர்ச்சியடைவதைக் காணலாம்.

"நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனும், இரக்கங்களின் பிதாவும், சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு ஸ்தோத்திரம். தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்படுகிற ஆறுதலினாலே, எந்த உபத்திரவத்திலாகிலும் அகப்படுகிறவர்களுக்கு நாங்கள் ஆறுதல்செய்யத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி, எங்களுக்கு வரும் சகல உபத்திரவங்களிலேயும் அவரே எங்களுக்கு ஆறுதல்செய்கிறவர்" (2 கொரி. 1:3-4).

நம்முடைய வாழ்கையில் நாம் அனுபவிக்கும் சோதனைகள், பிரச்சனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களின் வழியாகப்பெரும் பாடங்களினால் மற்றவர்களின் சோதனைகளிலும், கஷ்டங்களிலும் ஆறுதலளிக்கக்கூடிய ஆண்டவரின் சிறப்பான தேர்ச்சிப்பெற்ற பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டும்.

மதத்தாலோ, ஒருவர் பிறக்கும்பொழுதே மற்றவரை வெறுத்து பிறப்பதில்லை. மக்கள் வெறுப்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வெறுப்பதை கற்றுக்கொண்டால், அவர்களுக்கு அன்பு செய்ய கற்றுக்கொடுக்க முடியும். ஏனென்றால், வெறுப்பைவிட அன்பு என்பது மிக இயல்பாக ஒரு மனிதனுக்கு வரும் என்றார்.

தீமையை அனுமதித்தால் அது இருதயத்தை மாற்றிவிடும்

சிறையில் அவருக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தால் அவர் பல ஆதாயங்கள் அடைந்தார். அந்த அனுபவம் அவர் இருதயத்தை மாற்றியதால்தான் அவரால் சிறையிலிருந்து வெளிவந்த பின்பும் அவர் ஒரு பெரிய தலைவனாய் திகழ முடிந்தது. வெறுப்பினால் ஏற்பட்ட தீமையினை அவர் கற்றதால் அவர் எல்லா மனிதருக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கினார். தீமையான ஒரு அனுபவம் தங்கள் வாழ்வில் வந்தபின் அதனால் பயனடைந்தவர்கள் ஒரு சிலரே. அவர்கள் இருதயத்தை தீமையிலிருந்து நன்மையும், வெறுப்பிலிருந்து அன்புமாக மாற்றியது. வேதத்தின்படி மரணத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் அனைவரும் விழித்தெழுவர். அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும்பொழுது, தற்காலத்து வாழ்க்கையின் அனுபவத்தை தங்களுக்கு ஆதாயமாய் மாற்றிக்கொள்வர். அப்பொழுது, அவர்கள் தாங்களே தங்கள் சிறையிலிருந்து விடுதலைப் பெற்று தங்கள் சொந்த அனுபவத்தால் தங்கள் இருதயத்தை மாற்றி நல்லதொரு வாழ்க்கைப் பாதையை தேர்ந்தெடுப்பார்கள். துன்பம் தங்கள் வாழ்வை தீண்டும்பொழுது, பலர் தேவனை விட்டுவிடக்கூடியிருந்தாலும், வேதாகமத்தில் ஒரு கதாபாத்திரமான யோபு, தேவன் அவருக்கு பல துன்பங்களை அனுமதித்தப்பொழுதும் அவர் தேவனைவிட்டு விலகவில்லை. அவருக்கு இவ்வளவு கசப்பான அனுபவம் வருவதற்கு தேவன் ஏன் அனுமதித்தார் என்பதே அவருடைய முதன்மையான கவலையாய் இருந்தது. இந்த தேவனின் திட்டத்தைப் புரிந்துகொள்வதே அவருடைய தேடலாய் இருந்ததாக யோபுவின் புத்தகம் சான்று பகர்கின்றது. அதற்கு பிறகு யோபு நோய்வாய்ப்பட்ட போது அவருடைய மூன்று நண்பர்கள் அவருக்கு ஆறுதல் கூற வருகிறார்கள். அவருடைய இந்த அனுபவம் முடிந்த பிறகு யோபுவால் இவ்வாறு கூற முடிந்தது யோபு 42:5. இதேபோல் தான் இந்த மனுக்குலத்திற்கு நடைப்பெறும். துன்பத்தினாலும், மரணத்தினாலும் நிகழ்ந்த கசப்பான அனுபவங்கள் நிறைவுற்ற பின், அவர்கள் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த பின், அவர்கள் தேவனைப்பற்றிய தவறான கருத்துக்களை திருத்திக் கொள்வார்கள். தங்கள் வாழ்வை மீட்கும்பொருட்டு, மிகுந்த கருணையோடு, மிகுந்த முன்னேற்பாடோடு தனது ஒரே மகனை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து, உலகை தேவன் மீட்டார் என்ற உண்மையை அறிந்துகொள்வார்கள்.

ஆறாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக, மனுக்குலம் தீமையில் முழுகியுள்ளது. கீழ்ப்படியாமையினால் ஏற்படும் பின் விளைவுகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மரணம் எனும் விதை எல்லோர் மேலும் விதைக்கப்பட்டுள்ளது. உடலிலும், மனதிலும் ஏற்பட்டுள்ள வியாதிகளால் கோடானகோடி தளர்ச்சிகள் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து இளைஞரோ, முதியவரோ தப்ப இயலாது. காலங்காலமாய், எதிரியான மரணத்தின் காரியங்களில், தேவன் தலையிடவில்லை. இதனைக்குறித்து பவுல் கூறுகையில், "தேவனை அறியும் அறிவைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு மனதில்லாதிருந்தபடியால், தகாதவைகளைச் செய்யும்படி, தேவன் அவர்களைக் கோடானகிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்" (ரோ. 1:28). மனுக்குலம் தேர்ந்தெடுத்த பாதை சுயநலமானதாயும், பாவமாயும் இருந்தாலும் தேவன் அவனை கட்டுப்படுத்தவில்லை.

ஆனால், தேவனின் திட்டம், மனிதன் மரணத்தில் விழுந்துகிடப்பதோடு மட்டும் முடிந்துவிடவில்லை. இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் மனுக்குலம் முழுவதையும் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுச் செய்து நித்தியவாழ்வு அளிக்க வல்லவராய் இருக்கிறார். பவுல் எழுதுகையில், "மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்" (1 கொரி. 15:21-22). இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தாலும், உயிர்த்தெழுதலினாலும் நமக்கு இந்த நித்திய வாழ்வு கிடைத்தது. "நான் கொடுக்கும் அப்பம் உலகத்தின் ஜீவனுக்காக நான் கொடுக்கும் என் மாம்சமே என்றார்" (யோவா. 6:51). "இதற்காகவே இயேசு ஒரு மனுஷனாக உலகத்தில் பிறந்தார்" (எபி. 2:9, 14).

"சாயங்காலத்தில் அழகை தங்கும், விடியற்காலத்திலே களிப்புண்டாகும்" (சங். 30:5). நம் முதல் பெற்றோரின் கீழ்ப்படியாமையால்தான், பாவம், துயரம், வெறுப்பு, மரணம் போன்றவை துவங்கியது. மனிதனிடம் விளங்கிய வெறுப்பு, கொலை, ஊழல் போன்ற காரியங்களால் தான் கசப்பான இந்த துயரங்கள் அவன் மேல் சுமத்தப்பட்டது.

ஆனால், ஆர்ப்பரிக்கும் விடியல் ஒன்று மனிதனுக்கு உண்டு. சுகமாக்கும் இறக்கைகளைக் கொண்ட நீதியின் சூரியன் அதனை நமக்குக் கொண்டுவரும். "என் நாமத்துக்குப் பயந்திருக்கிற உங்கள்மேல் "நீதியின் சூரியன் உதிக்கும்; "அதின் செட்டைகளின்கீழ் ஆரோக்கியம் இருக்கும்" (மல். 4:2). இந்த நீதியின் சூரியன், மகிமையான இயேசு கிறிஸ்து தான் (அப். 3: 19-21).

கிறிஸ்துவின் இந்த நன்மை பயக்கும் ஆட்சி எல்லோர் இருதயத்தையும் மாற்றும். "நான் என் நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் உள்ளத்திலே வைத்து, அதை அவர்கள் இருதயத்திலே எழுதி, நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்" (எரே. 31:33). கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தைப் பற்றி ஏசாயா கூறுகையில் "தாவீதின் சிங்காசனத்தையும் அவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவர் திடப்படுத்தி, அதை இதுமுதற்கொண்டு என்றென்றைக்கும் நியாயத்தினாலும் நீதியினாலும் நிலைப்படுத்தும்படிக்கு, அவருடைய கர்த்தத்துவத்தின் பெருக்கத்துக்கும், அதின் சமாதானத்துக்கும் முடிவில்லை; சேனைகளின் கர்த்தருடைய வைராக்கியம் இதைச் செய்யும்" (ஏசா. 9:7). மனிதன் தன் இருதயத்தில், தன் சுக மனிதனுக்கு வெறுப்பிற்குப் பதிலாய் அன்பை பொழியும் அந்த நாளை எதிர்நோக்கி இருப்போம்.